ČÍSLO 2/2020 • DUBEN – KVĚTEN – ČERVEN

Hlucké noviny

Cena 15 Kč • vydává město Hluk

www.mestohluk.cz

Dominanty v hlucké krajině I.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

Text k fotografiím na str. 20.

Foto: IMat

Vážení spoluobčané,

pomalu nám odeznívá období koronavirové, které bylo pro nás všechny velmi psychicky náročné. Svým rozsahem a rychlostí nástupu se toto téměř tříměsíční období zapíše do historických análů a také do paměti nás všech. Mým hlavním sdělením tohoto úvodníku je konstatování, že do dnešního dne (10. 6.) není znám, ať již oficiální, nebo neoficiální výskyt případu covid-19 v naší obci. Tímto bych vám chtěl na tomto místě velmi poděkovat za vaši ohleduplnost a zodpovědný přístup k celé situaci. Bez vaší součinnosti by takto relativně poklidný průběh celého období nebyl možný.

Pandemie koronaviru zasáhla do všech oblastí fungování naší obce. Jak již dnes všichni víte, jedno z největších rozhodnutí padlo v rámci Dolňáckých slavností s tradiční jízdou králů, které se měly původně uskutečnit na začátku července. Vzhledem k předpokladu, že v původně plánovaném termínu (2.–6. 7. 2020) budou stále platit hygienická opatření typu dodržování bezpečných rozestupů, omezený počet návštěvníků kulturních akcí atd., jsme se rozhodli odložit náš největší kulturní svátek o jeden rok, konkrétně na termín 1.–5. 7. 2021. Věřím, že jedinečnou atmosféru Dolňáckých slavností si všichni vychutnáme lépe za rok bez jakýchkoliv omezení a strachu z možné nákazy.

Byl bych však nerad, kdyby ve stínu koronaviru a odložených Dolňáckých slavností zůstalo skryto jedno důležité výročí naší obce. V tomto roce je tomu totiž přesně 50 let, kdy bylo naše krásné městečko povýšeno na město (29. 4. 1970). Pro připomenutí tohoto jubilea jsme vyhradili hodovou sobotu, v rámci které zavzpomínáme na uplynulých 50 let města Hluk, společně s paní Marií Plačkovou pokřtíme její zbrusu novou knihu „Pověsti a vyprávěnky z Hluku“ a samozřejmě se můžete také těšit na bohatý kulturní program. Přijměte tímto, prosím, mé srdečné pozvání.

Na závěr bych vám chtěl popřát hodně zdraví, jehož hodnotu jsme si v minulém čtvrt roce uvědomili opět naplno, a vyslovit přání, aby se podobně ponuré období již neopakovalo.

Zdeněk Botek, místostarosta

Pozvánka na připravované akce

27. 6.	*Fotbalový turnaj „letní Bobík Cup 2020“*	*městský stadion*
3. 7.	*Letní kino: Jája a Pája / Přes prsty*	*park u tvrze*
4. 7.	*Šavle a píseň (vlastivědná procházka okolím Hluku)*	*Hluk a okolí*
5. 7.	*Hudební neděle u tvrze: CM Oskoruša*	*park u tvrze*
11. 7. – 12. 7.	*Slovácký pohár 2020 (florbalový turnaj mužů)*	*sportovní hala*
12. 7.	*Hudební neděle u tvrze: Fragment*	*park u tvrze*
17. 7.	*Letní kino: Bob a Bobek / Vlastníci*	*park u tvrze*
31. 7.	*Letní kino: Štaflík a Špagetka / Poslední aristokratka*	*park u tvrze*
7. 8. – 9. 8.	*Svatovavřinecké hody*	*Hluk a okolí*
15. 8. – 16. 8.	*Satelit 2020 (mezinárodní turnaj mládeže ve stolním tenisu)*	*sportovní hala*
21. 8.	*Letní kino: Rákosníček /Teroristka*	*park u tvrze*
22. 8.	*Oklukáč Run (1. ročník běžeckého závodu)*	*Hluk a okolí*
4. 9.	*Letní kino: Příběhy včelích medvídků / Ženská na vrcholu*	*park u tvrze*
4. 10.	*Hradišťan a Filharmonie Bohuslava Martinů*	*sportovní hala*

Více informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny – periodický tisk územního samosprávného celku. *Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 700 ks. Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město. Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz. Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.*

Toto číslo vychází k 17. 6. 2020. Uzávěrka příštího čísla je 20. srpna 2020.

Město Hluk v době pandemie

Vyhlášením nouzového stavu se ze dne na den změnil a téměř zastavil život nejen v České republice, ale také v našem městě. Byly zavřeny školy, úřady, omezena či zastavena výroba v podnicích, pozastavena činnost spolků, rovněž veřejné i soukromé akce byly zrušeny. Jak tuto situaci zvládalo a vnímalo vedení našeho města, jsem se zeptala starosty Martina Křižana a místostarosty Zdeňka Botka.

Jak byl v době nouzového stavu zajištěn chod městského úřadu?

Martin Křižan: Chod městského úřadu nebyl přerušen, i když se jeho provoz potýkal se spoustou omezení: úřední hodiny byly pouze v pondělí a středu ve velmi omezeném čase a pouze po telefonické domluvě. I když byly úřední hodiny zregulovány na minimum, občané mohli a využívali telefonního spojení pro získání informací, které by si za normálního stavu přišli vyřídit osobně.

Nouzový stav zasáhl i do běžného chodu jednání rady, které se konalo prostřednictvím videokonference.

S jakými problémy v chodu úřadu či organizace práce jste se v období nouzového stavu potýkali?

Martin Křižan: Bezesporu největším problémem, který vnímám, bylo placení ročních poplatků za odpad. Abychom předešli velkým frontám na pokladně městského úřadu a zabránili shlukování lidí, doporučili jsme a zároveň preferovali platbu převodem na účet. I přesto téměř 50 % domácností platilo v hotovosti. Ve srovnání s menšími obcemi, kde je platba převodem téměř samozřejmostí, se u nás jedná o velké množství, které se snad v budoucnu sníží. Z důvodu výše uvedených komplikací byl **termín ročních plateb za odpad prodloužen do konce června bez sankcí!**

Nouzový stav nám zkomplikoval také výdej pytlů. S jejich distribucí pomohli hluční hasiči, za což jim náleží velké poděkování.

Uzavření sběrného dvoru bylo dalším problémem. Mnoho lidí zůstalo doma, měli čas a prostor a pustili se do úklidu domů a domácností a nemohli vyvážet odpad.

Uzavření základní školy včetně jídelny přinesl komplikace i několika seniorům, kteří odebírali obědy ze školní jídelny. Z větší části obědy seniorům zajistily vlastní rodiny, v některých případech pomohla městská policie.

Menší komplikací bylo přesunutí zastupitelstva do velkého sálu z důvodu dodržení nařízených rozestupů.

Za další komplikaci považuji omezení spolupracujících organizací.

Zdeněk Botek: Některá rychlá rozhodnutí vlády způsobovala komplikace. Bylo složité na ně reagovat, neboť prakticky přes noc se věci měnily. Mnohdy se ráno zjišťovalo, co ještě platí, co je jinak.

Město Hluk jako investor má v chodu několik investičních akcí. Bude dodržen jejich plán?

Martin Křižan: Všechny investiční akce jely naplno. Navíc bylo rozhodnuto o opravě komunikace a schodiště ke smuteční síni, která je již v chodu. Plán byl narušen běžnými provozními záležitostmi.

Při stavbě opěrné zídky a při dokončování parkoviště v ulici Závodní jsme se potýkali s nedostatkem pracovních sil ze zahraničí.

U některých firem se změnila platební pravidla – například dodávky betonu musí firmy platit předem. Rovněž fakturace za stavební práce je jiná, platby se provádí téměř z hodiny na hodinu, aby mohly realizační firmy splácet své pohledávky a nakupovat stavební materiál.

Našli byste na nouzovém stavu i nějaká pozitiva?

Zdeněk Botek: V této nelehké době lidé projevili solidaritu. Mnozí šili roušky, jiní nabídli pomoc.

Spolupracovalo město s dobrovolníky? Hlásili se lidé s nabídkou pomoci?

Zdeněk Botek: Zaprvé bych chtěl ze srdce poděkovat lidem, kteří v době největší krize vyrobili a bezplatně poskytli roušky pro své spoluobčany. Jednalo se o E. Křiváčkovou, M. Beníčkovou, M. Hrdinovou, R. Jančovou, B. Kvasničkovou, T. Marečka, J. Mihalovou, A. Zetkovou, P. Janigovou, M. Míškovou, Z. Ratajskou, M. Warchila, J. Dohnalovou, M. Soškovou a Thi Hong Cuc Pham. Díky těmto lidem a jejich dodávkám jsme mohli poskytnout roušku všem občanům, kteří se se žádostí o roušku na město obrátili.

Dále bych chtěl moc poděkovat všem dobrovolníkům, kteří nám v době krize poskytli různou formu pomoci. Byli to M. Kaša, A. Uhlíř, V. Pomykalová, V. Michalčíková, L. Janků, S. Šimčíková, M. Šimčíková a L. Horáková, M. Malůšová a M. Štipčáková.

Na závěr patří velký dík předsedkyni sociální komise paní Julii Šuránkové, která se postarala o skupinu nejvíce ohrožených seniorů.

Prvním nařízením vlády bylo uzavření základních škol. Uzavření mateřských škol bylo v kompetenci zřizovatele. Kdy jste se rozhodli k uzavření MŠ a jaké kroky k tomu vedly.

Martin Křižan: 12. března byla uzavřena základní škola. Rodiče s dětmi zůstali doma a s nimi spousta mladších sourozenců. Rada města rozhodla o uzavření mateřské školy 16. března s ohledem na aktuální vývoj celé pandemie a především z důvodu počtu dětí navštěvujících toto školní zařízení – kdy do MŠ přišlo v jeden den méně než pět dětí.

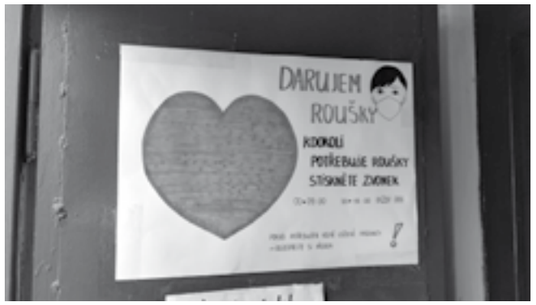
Od 22. května je mateřská škola opět v provozu.

Drobní živnostníci, provozovatelé restaurací apod. museli uzavřít své podniky. Mnozí jsou v nájmu města. Zvažuje vedení města pomoci těmto podnikům? Pokud ano, jakou formou?

Martin Křižan: Rada města se z vlastní iniciativy touto problematikou zabývala, projednávala možnosti kompenzace. Očekáváme, že záležitostí se budeme znovu zabývat, pokud přijdou žádosti.

Byly zrušeny všechny veřejné akce. Jednou z nejvýznamnějších byly Dolňácké slavnosti s jízdou králů. Již nyní víme, že tato tradiční akce byla přeložena na rok 2021. Bylo přesunutí na příští rok jednomyslné, nebo jste zvažovali jiné varianty, případně jaké?

Zdeněk Botek: K návrhu rady města o odložení Dolňáckých slavností s tradiční jízdou králů o jeden rok neměl nikdo ze zastupitelů připomínky, a tak bylo

rozhodnuto, že se Dolňácké slavnosti přesunou na termín 1.–5. 7. 2021. Podle aktuálně platného harmonogramu rozvolňování vládních nařízení by se akce nemohlo v našem původním termínu zúčastnit více než 1000 lidí, což je jeden z hlavních argumentů pro přesunutí slavností.

Máte představu, jaké akce se budou konat v červnu a letním období? Má město nějaký plán kulturních akcí na léto?

Zdeněk Botek: Město Hluk bude přes léto i nadále pořádat hudební neděle, v plánu je pravidelné promítání v rámci letního kina v parku u tvrze a momentálně dopracováváme program na svatovavřinecké hody. V tomto roce město Hluk slaví 50 let od okamžiku, kdy byla naše obec jmenována městem, a proto bychom chtěli část z hodového programu věnovat právě tomuto tématu.

Děkuji za rozhovor *Iveta Mátlová*

Aktuálně z jednání rady města a zastupitelstva

Márnice

Budova současné márnice, která byla postavena v roce 1928 a dlouhá léta nebyla využívána k původním účelům, bude zbourána a na jejím místě vznikne podobná budova se stejným půdorysem. V nově postavené budově bude umístěno sociální zařízení, sklad a zázemí pro pracovníky městského hřbitova. Současně s budovou bude upraven hlavní vchod na městský hřbitov z důvodu lepšího vstupu pro handicapované.

Smuteční síň

Vedení města se po dlouhé době rozhodlo zainvestovat do oprav smuteční síně. V letošním roce se jedná o úpravy příjezdové komunikace, schodiště, bezbariérový přístup, venkovní zpevněné povrchy a dále o výměnu střešních skleněných výplní včetně možnosti přirozeného větrání. V dalších letech je plánována rekonstrukce interiéru a sociálního zařízení. Záměrem je modernizace a vylepšení vzhledu a prostor smuteční síně z důvodu vyššího počtu pohřbů a neutěšeného stavebně technického stavu.

Rekonstrukce příjezdové komunikace a jejího okolí probíhá, vše by mělo být hotové do konce prázdnin.

Tribuna

Předpokládaná doba rekonstrukce opěrné zídky fotbalové tribuny byla stanovena přibližně na dva měsíce. Celá stavba i příprava byla od počátku podřízena potřebě stavbu dokončit před konáním jízdy králů. Vzhledem k tomu, že se jízda králů nebude konat v roce 2020, rozhodli jsme se rekonstrukci rozšířit. Navýšení rozsahu stavebních prací, pandemie způsobená onemocněním Covid-19, ale i problémy na stavbě samotné posunou dokončení stavby

do poloviny prázdnin. Velkým problémem byly výkopové práce nad tribunou, které nešlo realizovat strojní technikou – vše se muselo zpracovat ručně, ale i nedostatek zahraničních pracovních sil – v průběhu pandemické doby nebylo možné pracovníky dopravit ze zahraničí.

Demolice krovu Penkova statku

Firma Stavební mechanizace Uherské Hradiště provedla v průběhu března – května demolici krovu budovy Penkova statku. Při demolici se z bezpečnostních důvodů musela odstranit římsa a část budovy u kina. Z těchto důvodů byla stavební zakázka prodražena.

Revitalizace prostoru ul. Za Zámkem

K vypracování byla zadána studie, která bude řešit rekonstrukci místní komunikace v ulici Za Zámkem, podélné parkovací stání, možnost zlepšení budoucího obousměrného provozu, vodovod a veřejné osvětlení.

Polohopisný a výškopisný plán pro cyklostezku Hluk–Kunovice

Geodetické zaměření lokality určí možnost optimálního vedení trasy, z důvodu sklonných poměrů těsně před katastrem Kunovic a záboru zemědělské půdy.

Navrhovaná trasa vychází z ulice Na Přídělech v oblasti „Okálů“, objede „suchý poldr, poté povede podél pravého břehu potoku Žabínek k Zemtechu. Odtud směrem k Novému Dvoru bez křížení silnice.

Navrhovaná cyklostezka si klade za cíl bezpečný provoz cyklistů do Uherského Hradiště.

Stavby pro posklizňovou úpravu a skladování ovoce

Stavební komise i rada města se zabývaly Změnou č. 1 územního plánu Hluk. Z důvodu drobných staveb zemědělského charakteru v místech vinic a sadů by budova neměla sloužit k rekreaci.

Záměrem obce je, aby tyto stavby bylo možné v krajině zachovat a budovat, i když je současná legislativa – zejména §18 Stavebního zákona – nedoporučuje.

Klimatizace kino

V průběhu měsíce dubna byla kompletně dokončena klimatizace velkého sálu a promítárny v budově městského kina. Díky této inovaci mohou nyní návštěvníci i v letních měsících sledovat představení v přijatelných podmínkách.

Vodovod Husí hora

V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele díla, technický dozor investora a BOZP. Realizace díla je plánována na období srpen – říjen 2020.

Městské koupaliště

Otevření městského koupaliště je v plánu od 1. 7. 2020, v závislosti na počasí může dojít k drobné korektuře. Vzhledem k přetrvávajícím vládním nařízením bychom chtěli upozornit občany, že provoz bude doprovázen striktními hygienickými normami a omezení v maximálním počtu návštěvníků.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Pytle na plast a na papír – rada města na svém zasedání ze dne 20. 5. 2020 rozhodla, že pytle na plast a papír již nebudou rozdávány v libovolném množství dle zájmu občanů, ale budou přidělovány v následujícím modelu:

PET láhve (žluté pytle) 4 kusy osoba/rok.
Papír (modré pytle) 2 kusy osoba/rok.

Další pytle budou občanům prodávány za cenu nákupní, v letošním roce je stanovena 5 Kč/kus.

Důvodem tohoto rozhodnutí je až příliš velký nepoměr mezi tím, kolik pytlů se rozdá, a mezi tím, kolik je pak ve skutečnosti použito. Například v roce 2018 bylo vydáno celkem 21 000 pytlů (plast + papír) a svezeno 10 588 pytlů. V roce 2019 pak bylo vydáno 24 000 pytlů a svezeno pouze 12 723 pytlů.

Uložení suti na sběrném dvoře

S účinností od 1. 6. 2020 vstoupil v platnost nový ceník za uložení sutí na sběrném dvoře. Vzhledem ke stále se zvyšujícím nákladům na odvoz a zpracování cihelných, betonových a směsných stavebních odpadů ze sběrného dvora, je město Hluk nuceno přistoupit ke zvýšení poplatku za uložení výše zmíněných odpadů. Na základě rozhodnutí rady města ze dne 20. 5. 2020 platí následující ceny za uložení:

Beton 242,- Kč/tuna (včetně DPH)
Cihla 242,- Kč/tuna (včetně DPH)
Mix 484,- Kč/tuna (včetně DPH)

Martin Křižan a Zdeněk Botek

Hluk a jeho občané v době pandemie

Nouzový stav vyhlášený vládou ČR zasáhl životy nás všech. Nikdo z nás takovou situaci nezažil. Každý jsme tuto dobu prožívali jinak. Jak ji vnímali učitelky základní školy, rodiče, sportovci, pan farář, knihovnice, nebo jak pandemie ovlivnila ovlivnila provoz a služby v Charitním domě, můžete zjistit z malé ankety. Všem odvážným respondentům, kteří se nebáli odpovědět na mé otázky, děkuji.

IMat

PEDAGOGICKÝ SBOR Z DOLNÍHO KABINETU

Jak jste vnímali život školy v době pandemie koronaviru?

Vzhledem k online výuce utichla škola, pohyb se zastavil, zůstala opuštěná budova se zimní výzdobou.

Jak vás zasáhlo vyhlášení nouzového stavu? Způsobil vám komplikace ve vaší práci?

Zasáhl nás velmi. Ze dne na den jsme museli zůstat doma, přejít na online výuku a informace předávat přes systém Bakaláři.

Během krátké doby jsme poznali nové technologie, se kterými jsme nebyli zvyklí pracovat a museli se to rychle naučit. Museli jsme si nastavit jiný způsob práce, metodické postupy jsme se museli snažit předat srozumitelně rodičům, aby dětem určité věci uměli vysvětlit.

S některými rodiči jsme hledali komunikační kanály.

Našli byste pozitiva na nouzovém stavu?

Naučili jsme se pracovat s novými technologiemi.

Rodiče museli s učiteli velmi úzce spolupracovat. Ve většině případů tato spolupráce fungovala velmi dobře. Zaslouží si velkou pochvalu.

Jaké opatření vám dělalo největší potíže?

Oznámení o uzavření škol bylo velmi nečekané. Pokyny z MŠMT v průběhu nouzového stavu byly velmi chaotické, často se měnily.

Práci nám velmi komplikovalo přetížení internetových sítí. Také chybějící nebo nedostatečné technické vybavení domácností některých rodin.

Vrací se život školy do stejných kolejí?

Je otázka, jestli se ještě někdy do starých kolejí vrátí. Momentálně to tak není. Musíme dodržovat spoustu opatření, která nás omezují a nadále omezovat budou.

EVA KŘIVÁČKOVÁ, rodič

Jak jste vnímala život Vaší rodiny v době pandemie koronaviru?

Přes počáteční velké obavy o zdraví rodiny jsem to zpočátku vnímala spíše pozitivně – život se zpomalil, v dnešní hektické době byl čas konečně vydechnout a odpočinout si.

Jak Vás zasáhlo vyhlášení nouzového stavu? Způsobil Vám komplikace ve Vaší práci či v chodu domácnosti?

Bylo mně umožněno pracovat z domu. Toto byla velká výhoda, ale na druhou stranu zkoordinovat práci, synovu školu a domácnost bylo někdy o nervy.

Našla byste pozitiva na nouzovém stavu?

Asi to, že jsem se pořádně vyspala a trávila jsem více času s rodinou.

Jaké opatření Vám osobně dělalo největší potíže?

Uzavření školy – nejhorší bylo skloubit synovy úkoly do školy a mou práci. Naštěstí mám pracovní počítač, tak jsme mohli pracovat každý na svém bez omezení. Omezení pohybu a sdružování mi dělalo potíže, po několika týdnech mi chyběl kontakt s kamarády, možnost vidět se a popovídat si.

Vrací se život Vaší rodiny do stejných kolejí?

Teď už je skoro všechno, jak bylo. Jenom bych syna okamžitě poslala do školy. Absence spolužáků a obecně školního režimu se na něm již podepisuje – vše trvá již dlouho.

MARTINA KOLÍSKOVÁ, rodič

Jak jste vnímala život vaší rodiny v době pandemie koronaviru?

Z počátku byla tato situace stresující. Všichni jsme se báli o svoje zdraví a zdraví blízkých. Ale pak jsme si nějak zvykli.

Jak Vás zasáhlo vyhlášení nouzového stavu? Způsobil Vám komplikace ve Vaší práci či v chodu domácnosti?

Do práce jsem chodila, i když nepravidelně. Za mě bylo nejhorší uzavření škol. Děti se musely naučit učit přes počítač, chyběli jim kamarádi. My jsme museli skloubit, práci, výuku, domácnost.

Našla byste pozitiva na nouzovém stavu?

Určitě, nikam jsme nespěchali, trávili jsme více času

spolu. I když všeho moc škodí :-) Také jsme skoro každý den chodili na procházky do přírody. A možná jsem si uvědomila, že se vlastně nemusíme pořád za něčím honit, stihnout spoustu věcí, akcí.

Jaké opatření Vám osobně dělalo největší potíže?
Zákaz stýkání se s přáteli, uzavření školy a kadeřnictví :-)

Vrací se život Vaší rodiny do stejných kolejí?
I přes menší omezení v zaměstnání a ve škole se vrací do stejných kolejí. Doufám, že úplně stejný nebude, nechci, abychom pořád nestíhali jako dříve. Člověk se více zamyslí, co je důležité, či příjemné pro něj samotného, nebo rodinu – budeme si více vybírat a zvažovat jak chceme trávit volný čas.

ROMANA JANČOVÁ, knihovnice

Jak jste vnímala život knihovny v době pandemie koronaviru?
Neskutečné, neobvyklé a nekonečné ticho, klid, smutek. Knihovna bez čtenářů, to je jako jarní louka bez květin.

Jak Vás zasáhlo vyhlášení nouzového stavu? Způsobil Vám komplikace ve Vaší práci?
Vyhlášení nouzové stavu zasáhlo provoz knihovny zrovna v nejlepším období. V čase právě probíhajícího „Března – měsíce čtenářů“, kdy jsou na jarní měsíce naplánovány besedy, knihovnické lekce pro děti z MŠ, pro žáky prvních pěti ročníků ZŠ, Noc s Andersenem aj.
Veškeré akce byly bohužel zrušeny, tak jako všude jinde. Byl také pozastaven nákup nových knih.

Našla byste pozitiva na nouzovém stavu?
V knihovně je pořád nějaká práce s fondem, i když není bohužel vždycky vidět.
Byla provedena aktualizace fondu, přebalování knih a práce, které se většinou dělají v letních měsících. Do větších zásahů v prostorách knihovny jsme se nepustili, a to hlavně z důvodu plánované rekonstrukce tvrze v příštím roce.

Jaké opatření Vám osobně dělalo největší potíže?
V prvních dnech uzavření knihovny byl pro mě největší problém odmítnout čtenáře.
Veškerá nařízení spojená s následným obnovením provozu knihovny, resp. výpůjčních služeb jsem přijala bez problémů. Práce v roušce a rukavicích, okamžitá dezinfekce knih po vrácení, jejich uložení do karantény, po 48 hod. vrácení do fondu. Nezvyk a zvláštní pocit byl po měsíci sundat rukavice a pracovat bez nich. Snad bych jako negativum přidala ještě momentální zákaz práce na PC pro čtenáře i veřejnost.

Vrací se život knihovny do stejných kolejí?
Život a čtenáři se do knihovny vrací pomalu, ale jistě. Řekla bych, že senioři jsou stále ještě opatrní, děti se však v tomto období do knihovny „nehrnou“. Přicházejí většinou čtenáři, kteří chodí pravidelně, a studenti, kteří si půjčují potřebnou doporučenou četbu, např. k maturitě.
Ráda bych poděkovala všem čtenářům za pochopení nařízených opatření, za ohleduplnost k ostatním a toleranci. A těším se na ty, kteří se do knihovny po nouzovém stavu teprve chystají.

DUŠAN TESAŘÍK, sportovec

Jak jste vnímal život v oblasti svého sportovního oddílu v době pandemie koronaviru?
Museli jsme se přizpůsobit, tak jako všichni ostatní. Naštěstí se alespoň něco dalo trénovat i doma, takže v takovém lehčím tréninku jsme pokračovali v podstatě stále.

Jak vás zasáhlo vyhlášení nouzového stavu? Způsobil vám komplikace ve vaší zájmové činnosti?
Nemohli jsme trénovat spolu a to je při našem sportu hodně důležité. Sparingy nad pákařským stolem nejdou nahradit žádným strojem ani činkou a toto nám v té době vadilo nejvíce.
A samozřejmě jsme přišli o domácí i zahraniční soutěže, na které jsme se chystali. Zrušeno bylo mistrovství ČR i mistrovství Evropy v Maďarsku, kde se chystala početná skupina z Hluku a já samotný tu měl obhajovat titul mistra Evropy z minulého roku.

Našel byste pozitiva na nouzovém stavu?
Pozitiva pro náš sport nevidím vůbec žádná.

Jaké opatření Vám osobně dělalo největší potíže?
Společné tréninky byly zakázány, tak určitě toto. Ale vzhledem k počtu trénujících na jednom místě jsme s nimi začali hned, jak se opatření uvolnilo, takže už v době sportování do 10 osob.

Vrací se život sportovního oddílu do stejných kolejí?
Začínáme trénovat, v létě nás čeká soustředění v Hluku, ale vzhledem k tomu, že vůbec nevíme, jestli se ještě letos sezóna armwrestlingu rozjede a to nejen u nás, ale i mimo republiku, tak je to hodně nepříjemné.

Exkurze po krásách v okolí Hluku

V sobotu 6. června v devět hodin ráno se u tvrze sešlo přes 30 účastníků přírodovědné exkurze, kterou pořádal Český svaz ochránců přírody Hluk. Skladba zájemců byla různorodá, od dětí přes juniory až po seniory. Všichni byli lační se něco dozvědět o přírodě v okolí Hluku. Po představení průvodců, manželů Mgr. Petry Hájkové, Ph.D. a doc. Michala Hájka, Ph.D. a vedení ZO ČSOP Hluk jsme si upřesnili detaily exkurze a mohli jsme vyrazit.

Cesta vedla Antonínskou ulicí, kde byla první zastávka u PP Pod Husí horou. Dále následoval dlouhý přesun do PR Kobylí hlava, kde jsme měli možnost zhlédnout celou řadu zajímavých stepních rostlin, jako například nádherný hadinec červený, který nás mimochodem provázel celý den, a kavyl tenkovistý, který přežil pouze tady a jinde v Bílých Karpatech se už nevyskytuje. Další zastávkou byla PP Miliovy louky. Tam nás dojaly krásné růže galské, které zde bohatě kvetly, a následovala občerstvovací zastávka v blatničské hospůdce.

Po návštěvě Kobylí hlavy se odpojily rodiny s dětmi a v hospůdce se motorizovaně vzdálila i část seniorů. Poslední osmička statečných došla přes Jasenovou až zpět do Hluku.

Všem patří velký dík za účast a některým i klobouk dolů za absolvování celé 15kilometrové trasy. A za ZO ČSOP Hluk slibujeme, že budeme v exkurzích a jiných akcích pokračovat.

Michaela Benčíková

Informace z farnosti

Milí čtenáři Hluckých novin,
z důvodu koronavirové krize byly zrušeny všechny farní akce, a proto vám přinášíme rozhovor s Otcem Josefem Jankem o uplynulém těžkém období.

Jak jste vnímal život farnosti v době pandemie koronaviru?
Dle mého názoru to byla těžká zkouška víry pro mě i všechny farníky. Snad nám pomohla vážit si obyčejných věcí a přivedla nás k zlepšení vztahu v rodinách.

Jak Vás zasáhlo vyhlášení nouzového stavu? Způsobil Vám komplikaci ve Vaší práci?
Samozřejmě. Ze dne na den se zrušily bohoslužby a byli jsme odkázáni jen na virtuální přenosy bohoslužeb. Zvláště období Velikonoc bylo pro nás obtížné, protože jsme je nemohli prožít v plném společenství věřících, jak jsme zvyklí. Přenos bohoslužeb skrze internet nemůže zcela nahradit oslavu Kristova Zmrtvýchvstání v kostele.

Foto: StM

Našel byste pozitiva na nouzovém stavu?
Pozitivní bylo, že jsme se mohli zastavit, zklidnit a více přemýšlet nad svým životem, tváří tvář nebezpečí, které hrozilo.

Jaké opatření Vám osobně dělalo největší potíže?
Církev je živé společenství lidí, kteří se scházejí na bohoslužbách v kostele. Tato nemožnost v době nouzového stavu byla pro nás nepřirozená.

Vrací se život farnosti do stejných kolejí?
Pomalu a doufám jistě se život ve farnosti vrací do normálu. Věřím, že toto uplynulé období nám pomůže prohloubit náš vztah k Bohu a více si vážit darů vlastního života.

Slavnostní mše svaté v následujícím období:

28. 6. 2020 proběhne odložené 1. svaté přijímání, ke kterému přistoupí 12 dětí z naší farnosti.
Mše svatá v 10:30 hodin.

7. 8. 2020 mše svatá na Babí hoře – bude sloužena za padlé a oběti válek v 18:30 hodin.
Tato mše svatá zahajuje každý rok hlucké hody.

9. 8. 2020 slavnostní hodová mše svatá v 10:30 hodin sloužená na poděkování za mnohá přijatá dobrodiní a za živé a zemřelé Vavřince. Hlavním celebrantem bude novokněz, páter Vojtěch Radoch, rodák z Ostrožské Lhoty.
Na závěr mše sv. udělí novokněžské požehnání.

Ještě bych chtěl na závěr poděkovat všem, kteří se podíleli na online přenosech velikonočních obřadů z našeho kostela.

JK

Život v Charitním domově

Když se zeptáte lidí žijících v Charitním domově, co je pro ně důležité, většinou odpoví, že jsou to jejich blízcí. Kontakt s příbuznými je radostí jejich životů. A právě pro rodinné příslušníky a blízké našich seniorů se stal Charitní domov nedobytnou pevností na dlouhých jedenáct týdnů. Dvacet osm seniorů nemohlo přijímat návštěvy a těšit se z přítomnosti svých nejbližších. Nemohli se dokonce setkávat ani spolu ve společných prostorách, v jídelně, na terase, jak byli po dlouhá léta zvyklí...

Vedení vypracovávalo krizové plány s možnými hrůzostrašnými scénáři. Pracovnice si zvykaly na nový dress code. S rouškami, štíty a jednorázovými skafandry vypadaly spíše jako pracovnice NASA nežli jako pečovatelky a sestřičky poskytující láskyplnou péči. Všemožně jsme se snažili kompenzovat důsledky preventivních opatření. Povolali jsme do služeb více pracovníků, aby senioři nezůstali osamělí. Snažili jsme se seniorům čas čekání zpříjemnit. Kolektiv pečovatelek a sestřiček držel při sobě a všichni byli odhodláni tuto dobu zvládnout a o klienty se dobře postarat. Pečovatelky a sestřičky ale ani při nejlepší vůli nenahradí přítomnost dcer a synů a radost z vnoučat a pravnoučat. Zpočátku byla cítit až nad naše očekávání poměrně klidná atmosféra. Byť mezi seniory, kteří byli v situaci orientováni, byl znát strach. Obávali se o sebe, ale i o své blízké, o to, co bude následovat dál... Snad ale zároveň vnímali, že jsme byli s nimi a připraveni za všech okolností se o všechny postarat. **Veškerá omezující opatření, která jsme postupně zavedli, sloužila pouze k jedinému účelu, a tím je ochránit zdraví klientů Charitního domova.** A nebylo to snadné. Rozdělit tým do dvou skupin, aby jeden tým mohl zůstat pracovat, kdyby se u druhého objevilo podezření na nákazu. Donášet jídlo všem lidem na pokoje. Vyhradit karanténní pokoj pro lidi s možnou nákazou. Vyhradit jeden pokoj pečovatelkám, kdyby musely zůstat v Charitním domově několik dnů až týdnů. Dvakrát denně měřit teplotu klientům i pracovníkům. Jednou za dva týdny testovat všechny pracovníky na Covid-19. Za celou dobu karantény měli dva naši klienti zvýšenou teplotu, proto u nich musely zůstat dvě pečovatelky po dobu celých dvou dnů a dvou nocí bez předešlého upozornění, tedy do doby než přišly negativní výsledky testů. Domov se uzavřel i významným spolupracovnicím, jako je kadeřnice a pedikérka, což zvláště ženy nesly dost nelibě. Během karantény zemřely dvě klientky, se kterými se, bohužel, nemohli rozloučit jejich rodinní příslušníci. A to nám bylo moc líto. Ale toto těžké období nám přineslo i mnoho dobrého, to musím uznat. Vlna solidarity, která se vzedmula od mnoha lidí, nás velmi dojímala. Lidé chodili a nabízeli nám šité roušky. Dostali jsme dezinfekci od pana Žufánka. Někteří příbuzní našich klientů nám dali finance na zakoupení mnoha věcí, které jsme potřebovali. Z nadací, které vyhlašovaly své výzvy pro pomoc seniorům, jsme získali polohovací postele a PC tablety určené ke komunikaci s příbuznými. Herci z divadel nám nabízeli svoji pomoc. Mnoho lidí se ozývalo s nabízenou pomocí všeho druhu.

Musím z celého srdce a s hlubokou úctou poděkovat našim zdravotním sestrám, sociální pracovnici, pomocnicím, pečovatelkám, aktivizačním pracovnicím, studentkám vysokých škol, z nichž ani jedna jediná, i přes možné nebezpečí nákazy, nevyužila možnost řádné dovolené, nemocenské nebo opatrovného, a všechny se plnou silou zapojily do péče o ty nejslabší.

Musím poděkovat také panu místostarostovi Zdeňku Botkovi, který nám byl po celou dobu nablízku a vstřícně pomáhal s veškerou organizací. Když se v pondělí 25. května konečně otevřely dveře Charitního domova, byla to velká událost. Byli jsme svědky mnoha láskyplných objetí, slz a dojemných chvil, které jsme našim seniorům i jejich příbuzným už dlouho přáli.

Nyní si už můžeme jen všichni společně přát, aby k podobnému trápení v budoucnu nedošlo, alespoň ne v takovém rozsahu.

Eva Malůšková

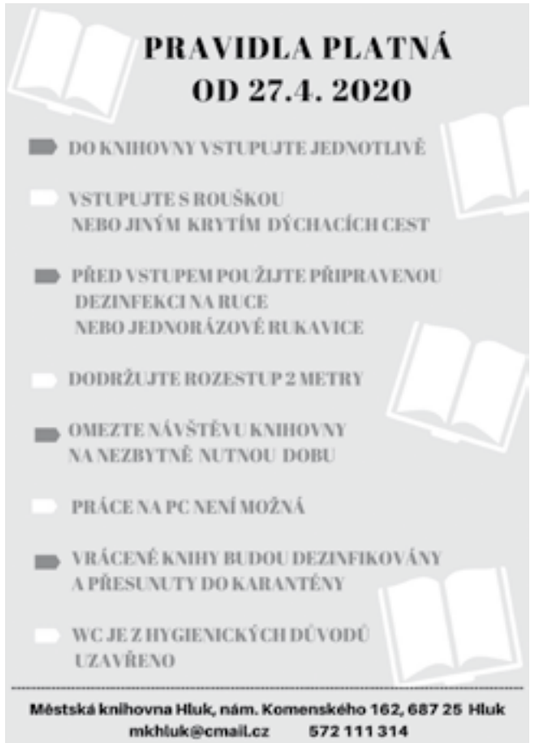
Co se dělo za zavřenými dveřmi knihovny?

Také provoz hlucké knihovny ovlivnila epidemie koronaviru. Knihovna byla rozhodnutím vlády ČR uzavřena v pátek 13. března a znovuotevřena v prvním možném termínu, a to od pondělí 27. dubna 2020, za určených hygienických a organizačních opatření. Knihy vrácené do knihovny po tomto datu jsou ihned dezinfikovány na povrchu a přesunuty na 48 hod. do karantény (tzn. že není možné si vypůjčit ten den vrácený dokument).

Bylo moc příjemné vidět netrpělivé čtenáře, kteří navštívili knihovnu v prvních dnech po jejím otevření. A slyšet slova potěšení, když zjistili, že se knihovna, byť v omezeném režimu, už otevírá.

A **co se dělo** v době uzavření knihovny? Byla provedena aktualizace fondu (vyřazování). Většina vyřazených knih a časopisů bude čekat na své čtenáře v prostorách letního koupaliště, kde bude hned u vstupu již 5. letní sezonu umístěna let(d)ní knihovnička. Dále bylo doplněno značení MDT na hřbety knih, byly přebaleny knihy, které to potřebovaly.

Před neplánovaným uzavřením knihovny proběhlo únorové Valentýnské tvoření, ve spolupráci s ženským klubem se uskutečnil již tradiční Šikovný háček, tentokrát tematicky zaměřený na jarní a velikonoční motivy. V prvním březnovém týdnu měly děti školou povinné jarní prázdniny. Bylo pro

ně připraveno několik dopoledních aktivit: hráli jsme stolní deskové hry, společně jsme si četli a soutěžili, vyráběli jsme leporela.

V období měsíce března a dubna byly plánovány a bohužel nebyly realizovány tradiční knihovnické lekce pro děti z mateřské a základní školy. V březnu se už bohužel neuskutečnila ani plánovaná beseda o konopí s p. Chlebníčkem, o náhradním termínu budete včas informováni. Již tradiční je knihovnická akce Noc s Andersenem, která bývá většinou poslední březnový pátek, letošní nocování mělo být z pátku 27. na sobotu 28. března. O tom, jestli budeme nocovat v avizovaném týdnu knihoven, bude rozhodnuto až pravděpodobně během měsíce září podle aktuální situace.

O všech přeložených i nově plánovaných akcích budete informováni obvyklým způsobem: plakáty, městským rozhlasem, prostřednictvím webu a fcb knihovny, čtenáři elektronickou poštou.

Co je nového? Každý měsíc jsou pořizovány do fondu nové knihy napříč žánry pro děti i dospělé. Za zmínku určitě stojí i nabídka časopisů k vypůjčení, která skýtá např. týdeníky (Vlasta, Květy, Reflex), čtrnáctideník Žena a život, řadu měsíčníků (dTest, Burda, Praktická Slovenka, Pravý domácí časopis, Rozmarýna, Receptář, Zahrádkář, HOME, Moderní byt, Můj dům, Zdraví aj.) a pro děti a mládež oblíbený komiksový časopis Čtyřlístek.

Rodičům menších dětí nabízíme možnost zapůjčení ALBI TUŽKY a knih z edice Kouzelného čtení (t.č. ve fondu: Večerníčkovy pohádky, O perníkové chaloupce, Doprava, Lékař, Zvěrolékař, Moje první čísla, Hravé učení, Česká republika, Člověk a příroda).

Pro půjčování Albi tužky jsou stanovena následující pravidla:

- výpůjčka pouze registrovaným čtenářům (starším 18 let, nebo dětem v doprovodu dospělé osoby) s platnou registrací a s vyrovnanými závazky vůči knihovně,
- absenčně (domů) na 1 měsíc bez možnosti prodloužení,
- vratná kauce v hodnotě 1.000 Kč, kterou musí čtenář složit při výpůjčce,
- při vrácení nepoškozené Albi tužky bude čtenáři kauce v plné výši vrácena.

O dostupnosti Albi tužky, knih a deskových her se můžete

informovat v on-line katalogu knihovny na webu: www.hluk.knihovna.cz.

V měsíci květnu jsme opět využili nabídku projektu Moravské zemské knihovny v Brně – Česká knihovna. Díky tomuto projektu jsme objednali a dostaneme zdarma nové knihy českých autorů (vydané v roce 2019+2020) v celkové hodnotě 5.500 Kč + 20 svazků bylo objednáno jako rezerva.

Co chystáme?

V úterý 29. září je naplánována další cestovatelská beseda s manžely Márovými.

Od měsíce října 2020 bude probíhat dotazníkové šetření spokojenosti čtenářů. Dotazníky budou k dispozici na webu knihovny, v tištěné formě k vyzvednutí a vyplnění v knihovně a odkaz na dotazník bude čtenářům odeslán i elektronickou poštou.

Možná několik čísel na závěr:

- za rok 2019 bylo do fondu pořízeno 404 nových knih
- stav fondu k 31. 12. 2019: 16 567 svazků,
- knihovnu navštěvuje 511 čtenářů, z toho 178 čtenářů ve věku do 15 let.

Romana Jančová

S troškou do mlýna…

O kolik víc veselí jsme zažili **na památkových domcích** o fašanku, o tolik smutku víc nás čekalo po fašanku...

A nepomohla ani jarní výzdoba, beránek s červenou mašlí, truhlíky plné zeleného osení ani dávno dopředu napečené perníčky pro děti. „Malované vajíčko“, tradiční jarní akce na domcích, byla poprvé – po téměř dvaceti letech – zrušena...

Nastal čas zavřených dveří a vrat, i těch našich domečkových...

Mrzí nás, že neproběhl ani „Den otevřených dveří památek a domků“, akce, kdy tu o prvním červnovém víkendu bývá kolem tří set návštěvníků...

Co se dá dělat? „Slavnosti přece musí vyjít!“ říkali jsme si...

Jenže – letos je jaksi všecko naruby. Nakonec, a na to jsme nechtěli ani pomyslet, byl zrušen i letošní termín jízdy králů. Konečný verdikt zaskočil nejen nás, ale určitě i všechny Hlučany, stejně jako nedávno Kunovjany a Vlčnovjany...

Samozřejmě, památkové domky svým programem a specifickými možnostmi tvoří jen takový malý kamínek v mozaice Dolňáckých slavností, jízdy králů. Ale i přesto míváme v tyto dny spoustu, a doufáme, že spokojených návštěvníků, otevřeno máme mnohdy až do pozdních večerních hodin. Je pravdou, že většinou tu s námi posedí starší lidé, ale poslední dobou přibývá také moc mladých...

Jsme samozřejmě rádi. Pro ně a všechny návštěvníky jsme letos připravili několik překvapení – doufáme, že milých. Pro Dolňácké slavnosti už určeny nebudou – ale zkusíme: snad se svatý Vavřinec přimluví a vyjdou nám alespoň hody...

Moc jsme v přípravách uvítali vstřícnost MěÚ Hluk, který nám v této, pro nás „hluché“ době uvolnil šikovné řemeslníky. Takže jsme líčili, malovali, opravovali a upravovali, sadili, zdobili a samozřejmě uklízeli...

No a co, budeme připraveni na příští rok! Ať se „se svou troškou do mlýna“ zařadíme do Hlučany určitě očekávaného folklorního dění. Věřme, že v příštím roce budou slavnosti ještě krásnější...

JL

Skautské oslavy sta let v koronavirové epidemii

Náš skautský oddíl je již sedmnáct let členem střediska Psohlavci Uherské Hradiště, které letos oslaví 100 let od vzniku prvního hradišťského skautského oddílu. V roce 1920 založil první skautský oddíl učitel Cyril Řezníček. Zanedlouho měli o činnost zájem také mladší kluci a dívky. V roce 1925 se přidala tzv. vlčata (mladší kluci), které vedl Elmar Klos (filmový režisér, který ve skautu začal se svými prvními filmovými snímky) a dívky pod vedením Anny Havlínové. Počet členů stoupal, a proto bylo možné založit skautský sbor (nyní středisko) pojmenovaný Kmen Řvavých. Symbolem se stala řvoucí ústa, která jako odznak nosili skauti našitý na rukávě košile. Do dnešních časů hradišťskému středisku zůstal totožný pokřik, jako měl Kmen Řvavých, a pokračuje tradice vydávání sborníku, kterému se říká Zkazky. Hradištský skauting za dobu své existence prošel několika obdobími, kdy zažil rozkvět i nemožnost činnosti a stáhnul se do ilegality. Sto let je hodně dlouhá doba, kdy se mohou vytratit lecjaké vzpomínky, ale co se rozhodně nevytratí, je smysl. Smysl, co dělá skauting skautingem. Za sto let tento smysl vlil do krve mnoho dobrodružství, odvahy, obětavosti těm, kteří skautovali a mnohdy obětovali za své hodnoty život v nelehkých časech.

A nejen jim, stále v našem středisku máme úžasné pamětníky, kteří nedají na svá skautská léta dopustit, a vychováváme další generaci mladých lidí. I pro ně budou stoleté oslavy něčím mimořádným, protože mnoho z nich se podílí na přípravě oslav. Ve skautingu je krásné, že mezi sebou dokáží spolupracovat různé generace a jsou schopny učit se od sebe navzájem. Je to cesta porozumění a solidarity, dneska tolik potřebná.

Stále prožívaná vlna koronavirové epidemie je v mnoha ohledech zkouškou nás všech. Mnoho skautů a skautek se zapojilo ku pomoci, aby možná ne příliš vědomě zmíněnou cestu porozumění a solidarity pomáhali potřebným ve svém okolí. Hradišťští skauti místo plánovaných dubnových oslav stoletého výročí vytvořili skupinu, která šila roušky, chodila na nákup, venčila psy atd. Možná se to zdá jako drobnost, ale pro někoho to znamenalo hodně. Velmi k nám v tomto období svým slovem promlouvalo životní poselství lady Baden-Powell (první světová náčelnice skautů), která ve svém životě prožívala období štěstí i životního drama. I přesto všechno laskavě i hrdě napsala ve svém autobiografickém deníku tato slova adresovaná všem skautům: „Přinuťte se k tomu, abyste si pro každý den připravili program – nejen určité zbožné přání. Každý den udělejte něco třeba i nepatrného pro druhé...“

Oslavy se přesouvají na podzim. Budete-li mít chuť, můžete se za námi přijít podívat. Chystá se výstava a vernisáž v kině Hvězda i doprovodný program. Informace o těchto skautských oslavách najdete například na webu http://skautiuh.cz.

Hlucký skauting v těchto dnech již rozjíždí činnost a chystá tábor, který letos proběhne v srpnu na Vsetínsku. V oddíle se na něj moc těšíme i se vším tím, že to najednou být nemusí.

Jitka Bartošová

P.S. Koláž byla vytvořena ke skautskému dni sv. Jiří 24. dubna.

Dům dětí a mládeže Hluk připravuje akce na prázdniny

Od jara letošního roku byla situace díky koronavirové epidemii složitá a aktivitám dětí moc nepřála. Probíhaly jen aktivity šablon, které splňovaly přísná hygienická opatření vlády. S uvolňováním pravidel a tím i s postupným návratem k normálnímu režimu se postupně rozbíhaly některé kroužky a tréninky. A samozřejmě probíhaly přípravy letních aktivit a táborů.

Novinky pro rodiče

Protože se množí poptávka po elektronických přihláškách a bezhotovostních platbách převodem z účtů, připravujeme pro příští školní rok přechod na nový systém DOMEČEK, který umožňuje administraci elektronických přihlášek do kroužků a na naše akce a taky bezhotovostní platby.

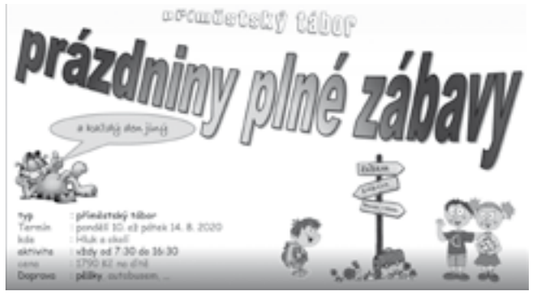
POZVÁNKA NA TÁBORY

Letní mažoretkový tábor na Lopeníku

Připrav se na nezapomenutelných 5 dnů, celotáborovou hru, karneval, soutěže, trénování nových prvků, lektorku twirlingu atd. Celý tábor se ponese v duchu pohádky „Hledá se Nemo“.

Letní příměstský tábor Prázdniny plné zábavy

I letošní letní prázdniny jsme pro vaše děti do 13 let připravili týden plný zábavy a dobrodružství. Příměstský tábor znamená, že každý den ráno k nám děti na DDM přijdou a pak v odpoledních hodinách si rodiče děti na DDM vyzvednou a ty pak spí doma.

Hudební tábor pro dospělé

Táborů pro děti je spousta. Ale co dospělí? Mají si kde hrát? Proto jsme na letošní prázdniny připravili i jeden tábor pro dospěláky.

Příměstský tábor Cesta kolem světa

Znáte Willyho Foga? Objel svět za 80 dní, my to stihneme za 5! Každý den jiný kontinent a jiná dobrodružství. Tábor je zážitkový, kreativní, plný her. Na konci cesty čeká na děti odměna.

Příměstský tábor Svět v pohybu

Mají vaše děti rády tanec a pohyb? Rády se kreativně vyřádí? Pak je tento tábor určený právě pro ně. Každý den se seznámí se základy různých tanečních a výtvarných technik. Chybět nebudou ani hry a úkoly. Na závěr děti předvedou, co se jim podařilo nacvičit.

Korona pauza během rozjetého šampionátu mažoretek

I našim mažoretkám virová epidemie zvaná Covid-19 vystavila nemilou stopku. Ze dne na den zůstaly hůlky ve skříni a všechny sny se pomalu rozpouštěly. I přesto, že začal výjimečný stav a nikdo nevěděl, jak dlouho budeme doma, jsme stále doufaly, že si ještě zasoutěžíme. Bohužel se tak nestalo a každým dnem se rušila jedna soutěž za druhou.

To, na co jsme se od září připravovaly, se jedním příspěvkem na Facebooku zcela rozplynulo. Mohly jsme být smutné, možná i naštvané, ale nic z toho by nám soutěže nevrátilo. Proto jsme vzaly do rukou hůlky a využily toho volného času přes karanténu. Trénovaly jsme doma v obýváku, na bytě 1+1, na zahradě nebo i s našimi domácími mazlíčky. Nevěděly jsme, na co trénujeme, kdy budeme moct ukázat, co umíme, ale dělaly jsme zkrátka to, co nás baví.

Co nás však velmi mrzí je zrušená mezinárodní soutěž ve Španělsku, kam těsně před karanténou postoupily Minivčeličky i Včeličky. Letos se sice na španělském pobřeží procházet nebudeme, ale za rok si sluníčka užijeme dostatečně. Evropský šampionát se totiž o rok posouvá a obě skupiny tak mají spoustu času, aby své choreografie vypilovaly k dokonalosti.

Přesunuty byly i termíny soutěží skupin či sól a duí. Naše přípravy tedy nyní směřují k podzimu. V měsíci září se u nás v Hluku uskuteční semifinálové kolo sól a duí a v říjnu nás bude čekat pohárová soutěž pro skupiny v Ostravě a ve Zlíně.

Nyní konečně po dvou měsících opět trénujeme a společně si užíváme každý vzácný trénink.

Vendula Marková

Jak prožívala děvčata dobu nouzového stavu? Zeptaly jsme se, zda děvčatům chyběly tréninky.

Určitě mi tréninky a všechno okolo mažoretek chybělo, protože je to důležitá část mého každodenního života. Je obrovská škoda, že se zrušily soutěže, ale aspoň máme více času na sobě pracovat. V karanténě jsem se snažila chodit trénovat na zahradu, ale bez holek to nebylo ono.

Jsem moc ráda, že spolu můžeme zase trénovat.

Iva Turčinová, Minivčeličky

Řešíme situaci s bydlením
a sháníme dům v okolí.

Tel. 737 806 017.
Děkuji za jakoukoliv nabídku.

Život základní školy v době koronaviru

10. března 2020 byl úplně normální školní den, úterý po jarních prázdninách. Během dopoledne se začaly objevovat první zprávy o pravděpodobném uzavření škol. Něco velice zvláštního. Nic takového se velmi dlouho nestalo. Někdo si možná vzpomene na tzv. „uhelné prázdniny“, které byly vyhlášeny v důsledku silných mrazů např. v roce 1979 od 8. do 29. ledna.

Vyhlášením mimořádného opatření ministra zdravotnictví byly školy od 11. března uzavřeny. Předpokládali jsme, že uzavření bude do konce března, maximálně do Velikonoc. To, že naše předpoklady byly mylné, jsme záhy pochopili.

Jak tedy učit „na dálku“? To byla výzva, před kterou jsme byli postaveni.

První a jasnou volbou pro komunikaci mezi žáky, rodiči a učiteli je pro nás systém Bakalář. Využíváme elektronickou žákovskou knížku, všichni žáci i rodiče mají do aplikace přístupy.

Postupem času jsme řešili otázku, jak tento způsob výuky dále vylepšit. Ve spolupráci s panem Michalem Novotným se nám podařilo nastartovat systém Microsoft Teams. Děkujeme! Zde probíhá on-line výuka v hlavních předmětech – matematika, český jazyk, cizí jazyk. Některé paní učitelky zvolily aplikaci Zoom.

Na tomto místě je důležité všem učitelům poděkovat za velkou snahu, iniciativu a píli, se kterou se s touto novou situací vyrovnali.

Výuka „na dálku“ je náročná. Bez přímého kontaktu s žáky to není „ono“. Těšíme se na návrat k „normálu“.

11. května se vrátili deváťáci, kteří se připravují na přijímací zkoušky. 25. května přišla část žáků 1. stupně a od 8. června část žáků 2. stupně. Za přísných podmínek: desinfekce, roušky, rozestupy atd.

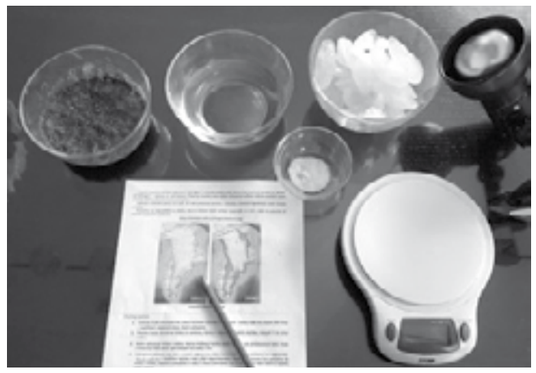
Výuku se snažíme žákům zpestřit i zajímavými dobrovolnými úkoly. Žáci mohou doma dělat různé pokusy, poslat fotografie, napsat něco zajímavého na dané téma apod. Přikládáme ukázky prací žáků – Bronislav Mitáček, Julie Pospíšková, Natálie Mořická. Někteří žáci se zapojili do sportovní výzvy pana učitele Machaly a zaslali krátká videa se svými sportovními výkony.

Na závěr tohoto textu chceme poděkovat všem žákům, kteří se zapojují do on-line výuky a spolupracují s námi. Velký dík zaslouží také rodiče, kteří své děti podporují a pomáhají jim v tomto „zvláštním“ způsobu výuky.

Děkujeme za spolupráci!

Vedení ZŠ

Vodní díla na Boršickém potoku, potoku Okluky a jejich přítocích

(dobrovolný domácí úkol Zeměpis – Bronislav Mitáček, 8. třída)

Město Hluk leží jihovýchodně přibližně 11 km od Uherského Hradiště na soutoku Boršického potoka s potokem Okluky, který již dále pokračuje jenom jako potok Okluky a ve městě Uherský Ostroh se vlévá do řeky Moravy. Potok Okluky pramení přibližně 15 km od tohoto soutoku v Bílých Karpatech – horách pod vrcholem kopce Javořina za obcí Horní Němčí – a Boršický potok, který je do soutoku o něco kratší nežli ten první, dá se říci, že v podstatě ve stejných horách za obcí Boršice u Blatnice. I když by se na prvý pohled mohlo zdát, že se jedná o zcela nevýznamné potoky, není tomu tak, protože se na nich nachází postupně za sebou několik vodních děl, určených k zachycování a zadržování vody.

Ve všech případech nevelkých rozměrů (kromě hlucké přehrady) prvním vodním dílem na potoku Okluky je přehrada „V Luhu“„ za obcí Horní Němčí směrem do kopce o rozměrech cca 80 x 100 m. Jedná se o klasickou přírodní vodní nádrž, určenou především k zadržování a zřejmě také čerpání horské vody, protože obec Horní Němčí má v blízkosti této nádrže dlouhodobě vybudováno ve sportovním areálu obce své vlastní kopaliště, napájené z hor jedním z přílehlých přítoků potoka Okluky.

Při příjezdu do obce Slavkov v první zatáčce z obce Horní Němčí směrem po proudu vody lze zaznamenat malou místní vodní nádrž právě u potoka Okluky, která však není z této cesty viditelná. Rovněž neviditelná z cesty procházející obcí Slavkov je i kaskáda tří malých záchytných vodních nádrží na Zlejšovském potoce při opačném směru jízdy z kopce po pravé straně vedoucího směrem k obci Boršice u Blatnice. Jedná se o drobné rezervoáry vody, plnící svým způsobem i funkci vodních mokřadů. Rozhodně za pozornost v této obci stojí na její dolní části nově vybudovaný rybník o minimální rozloze 2 hektary taktéž na potoku Okluky jako součást areálu výrobní firmy Stamit (pana Stanislava Mitáčka z Hluku) zaměstnávající na 200 zaměstnanců. Tento rybník při vjezdu do obce Slavkov od obce Dolní Němčí je vcelku dobře viditelný, byl zbudován v nedávné době podle všeho i za pomoci získání dotace na jeho provedení. Můžeme jej vidět z cesty po levé straně při vjezdu do obce Slavkov se vzhledně upraveným okolím (uskutečněnou výsadbou stromů, keřů, ovocným sadem apod.).

Úplnou novinkou je však nově zbudovaný rybník na území obce Dolní Němčí směrem od tzv. „Luckého pole“ a památného kamene bitvy na něm, jenž není ze státní cesty vidět, nanejvýš možná od obce Slavkov anebo z cesty mezi obcemi Slavkov a Boršice u Blatnice. K tomuto se dostaneme po přejezdu křižovatkou za obcí Dolní Němčí přes most při odbočení vpravo přes cyklistickou stezku směrem na obec Slavkov po k tomuto rybníku rovněž nově zbudované komunikaci. Jedná se o vodní nádrž v rozloze cca 2 až 3 ha u „Močířů a Dílů“ – přítoku potoka Okluky. Podivné na věci je, že o tomto rybníce není zmínky v mapách ani nikde jinde na dostupných zdrojích (například internetové stránky obce Dolní Němčí atd.), takže je záhadou, kdo jej vlastně nechal vybudovat (jestli obec Dolní Němčí, někdo soukromě anebo nějaká správa toků nebo někdo jiný). V obci Dolní Němčí se nacházejí ještě další tři malé rybníčky. První je na horním konci právě za potokem Okluky v blízkosti autobusové zastávky. Další pak na dolním konci u místního hřiště a třetí nedaleko tamějšího mysliveckého areálu. Všechny tři jsou více méně zanedbatelné, protože jejich výměry hladin dosahují maximálně několika mála stovek metrů čtverečních, v žádném případě však nedosahují svou výměrou ani 1/2 hektaru. Do těchto přitékají drobné potůčky z přilehlého kopce Babí hora anebo vznikly samovolně průnikem spodní vody. Od obce Dolní Němčí až do soutoku potoka Okluky s potokem Boršickým v Hluku již žádné další trvalé vodní nádrže neexistují. Je pravda, že obec Dolní Němčí jako obec České republiky roku 2018 zbudovala několik málo vodních mokřadů (například za dnešní firmou Baťa), ale tyto jsou vzhledem ke své nepatrné výměře ještě zanedbatelnější jako výše uvedené rybníčky v této obci a plní pouze funkci ekologickou.

Pokud jde o Boršický potok, pozornosti snad nikomu neujde, že od jeho pramene nad touto obcí až po hranici s hluckým katastrem mimo dvě výjimky na něm nejsou vybudovány žádné vodní nádrže. Těmito dvěma výjimkami jsou dva rybářské chovné rybníky (jako v dále uvedených případech slouží k odchovu malých ryb určených pro velkou vodní nádrž před soutokem) na tomto potoku se nacházející, těsně za hranicí hluckého / boršického katastru, jež však zde zbudovala Základní organizace Moravského rybářského svazu v Hluku, a tudíž patří spíše k Hluku než k Boršicím u Blatnice, už třeba jenom proto, že se nachází v bezprostřední blízkosti za rekreační oblastí Babí hora. Dalo by se říci, že v centru této oblasti jsou na Boršickém potoce další dvě vodní díla, vzato proti proudu jedno vpravo a druhé, menší vlevo. Co se týká toho menšího, tak plní stejnou funkci jako rybníky naposled uvedené. Druhé o rozměrech přibližně 200 x 150 m (maximálně) je součástí bývalého tábora neboli také rekreačního střediska. Tento původně rybník se stavidlem (kdysi pevnými stavidlovými železnými vraty), byl však přebudován při éře konání pionýrských táborů a rekreace zaměstnanců Autopalu Hluku někdy v 70. letech minulého století o velkých prázdninách na bazén–koupaliště, a to tak, že byl z jedné strany (plytší) části zcela vydlážděn a z druhé strany taktéž

vydlážděn cca do 3/4 své plochy pokryté vodou. Směrem po proudu vody došlo v roce 1961 na Boršického potoku místními rybáři ke zbudování čtvrtého chovného rybníku zvaného „Podkova“ o velikosti cca 2,5 až 3 ha, který se zde nachází dodnes v bezprostřední blízkosti tzv. „Farářovy chaty“. Tuto chatu zde zbudoval na svůj náklad, vlastním úsilím a vlastním nadšením jeden z hluckých knězů, a sice páter Josef Pastuzsan. Hlavním, rozlohově největším a stěžejním vodním dílem na Boršickém potoce je však hlucká přehrada (zvaná také jako Dílce nebo Býčina). Nachází se přibližně 1,5 km od centra města Hluku. Její rozloha přestavuje plochu cca 12 ha. Jsou v ní soustředěni téměř všichni zástupci sladkovodních ryb. S výstavbou přehrady se započalo asi v roce 1962 a zanedlouho také byla dokončena. Dosahuje délky kolem 1 km, šířky v místě až do 200 m. Největší hloubka vody po jejím posledním vyčištění asi před 25 až 30 lety dosahovala maximálně 10 m. Má sypanou hráz, tato měří něco přes 100 m s výškou do 15 m. K odtoku přepadové vody při zvýšené hladině slouží jímka zvaná rovněž jako Podkova u této hráze. Náklady na zbudování přehrady se měly pohybovat v těchto letech údajně kolem částky 1 700 000 Kč. Přehrada sloužila v minulosti k zavlažování, které však v poslední době ustalo, nyní k odpočinku a využití volného času při rybaření.

Za pozornost stojí dodat, že od soutoků obou potoků těsně pod zástavbou města Hluku se nachází ještě další tři nevelké vodní nádrže, z toho jedna soukromá na hluckém katastru a dvě zbylé u obce Ostrožská Lhota. První a největší z nich je soukromá vodní nádrž pana Jana Mořického (Nástrojárna Mořický), která je však veřejnosti nepřístupná a dosahuje výměry cca 1,5 ha v trati „Lůžky“. Taková nádrž se nachází přibližně 200 metrů od soutoku potoka Okluky a Boršického potoka právě pod městem Hluk. Pan Mořický zde chová ryby v podstatě všeho druhu kromě dravých. Největší zastoupení zde mají podomácku chovaní pstruzi. Nádrž je vodní oázou, protože se zde nachází také divoké kachny a jiná s chovem související zvířata. Jím oplocený areál je vkusně osázen zelení a dřevinami.

Kolem obce Ostrožská Lhota jsou směrem do kopce k poutnímu místu Svatého Antonína (bráno od státní silnice Hluk – Ostrožská Lhota – Uherský Ostroh) situovány ještě dva menší rybníky. Prvním z nich, ten menší se nazývá „Močidla“ od Hluku z východní světové strany. Jedná se o rybník veřejnosti přístupný s možností rybolovu, ovšem za zvláštní poplatek. Nevztahuje se proto pro něj povolenka Moravského rybářského svazu, členů MRS pro Jihomoravský kraj. Druhý, větší rybníček je rovněž z kopce od Svatého Antonína dolů v místní části zvané „Hradišťka“ ze západní světové strany od Uherského Ostrohu. Přepady těchto rybníčků, pokud se pro dnešní sucho dostanou až k potoku, tak končí v obou případech v potoce Okluky, prameníci potůčky jdou samozřejmě z kopce dolů od Svatého Antnonína k těmto nádržím. Od obce Ostrožská Lhota lze zaznamenat snad ještě jeden rezervoár vody, a sice malý rybníček na rovině, ten však není v dostupných mapách nikde evidován. Leží u cyklistické stezky mezi obcemi Ostrožská Lhota a Uherský Ostroh poblíž dřívějšího statku. Od tohoto místa až do místa, kde se potok Okluky vlévá do řeky Moravy v Uherském Ostrohu, se už nenachází žádná vodní nádrž nebo místo pro zdržování vody.

Z dávných dob víme, že rybníky kolem Hluku se nacházely nejméně od doby vlád rodu pánů z Kunovic a také rodu Lichtenštejnů, jímž kromě hlucké tvrze, ostrožského panství i zámku náleželo po bitvě na Bílé hoře kolem 90 hradů, zámků a s těmito spojených hospodářství na Moravě, tzn. mezi 17. a 18. století. V prvé řadě je třeba uvést, že dlouhodobě (asi nejvíc) zůstává v povědomí pamětníků, že na hluckém „Padělském“ potoku se nacházely za sebou tři rybníky – jedná se o levý přítok potoka Okluky od obce Vlčnov, prameníci v místním lese Hluboček, jež zde existovaly v podstatě až do počátku 20. století. Dále je známé, že v místní části „Žabince“ někde v prostorách nedávno zbudovaného „poldru“ (sypané hráze) ve směru jízdy od Uherského Hradiště přibližně 200 až 300 m před Hlukem byl v tehdejší době další nemalý rybník, který byl následně letněn, na jeho místě ve 20. století vybudována jeho miniaturní náhrada, k jejímuž zasypání později došlo. Už málo se však v Hluku mluví o tom, že největší rybník byl z dob pánů z Kunovic i Gundakara z Lichtenštejnu zhruba někde v místní části zvané „Šraňky“, což je na místě a za dnešním areálem firmy Autopal Hluk. Pozoruhodné na věci je třeba to, že pokud se někdy žene velká voda z hor korytem potoka Okluky dolů, velmi ráda se vrací právě do areálu této firmy a do okolí přilehlé výstavby panelových domů – místního sídliště, tj. právě do míst, kde byl svého času tento rybník. Konečně stojí za to uvést, že i v prostorách dnešní „Bařiny“ od místní části „Staré hory“ jsou záznamy o tom, že se zde nacházel rybník, k němuž měla vést z Hluku tzv. Hluboká cesta. Tento rybník byl v 60. letech úsilím hluckých rybářů obnoven, avšak posléze ponechán tak, že opět samovolně zanikl. Pramen, k němu je rovněž dán ze zdejšího lesa Hluboček, ovšem tento je pramalý, nebo takřka žádný. Za účelem obnovy záchytné vody, byly po takto zaniklém rybníku v těchto prostorách vybudovány dva nové menší rybníčky (v 90. letech minulého století), které však díky půdní erozi a nedostatku vody postupně přešly v mokřady a vlivem nedostatku vody dále vysychají, přičemž voda z nich odtéká jenom minimálně, a to ještě v období velké vláhy. Rybníky z dob panování těchto rodů na hluckém panství měly své názvy: „Babinec, Brodský, Nový, Zajanský (v mapě uvedený jako Zaganker), Trněný a Zacigánský“. K přezimování ryb se používal rybník „Nový“, ostatní potom sloužily jako rybníky plůdkové.

Na úplný závěr je třeba dodat, že vodní díla na uvedených potocích nestavěl jenom člověk, ale také matka příroda. I když se ve druhém případě jedná o vodní díla dočasná, t. č. budovaná bobrem evropským, který se sem v poslední době po mnoha letech znovu vrátil, přesto nemohou zůstat bez povšimnutí. Je třeba zmínit, že jenom od ústí Boršického potoka do hlucké přehrady k rekreační oblasti Babí hora proti proudu za současného stavu existuje na 10 vodních přehrad zhotovených právě bobrem, kdy hrozí nebezpečí rozlivu vody do okolního pole, stejně tak jako v případě velké přehrady bobra pod areálem výrobního závodu Baťa na potoce Okluky u Dolního Němčí, kde musel správce toku opakovaně zasahovat uvolněním hráze. Snad nejvyšší hráz (ve výši cca 3,5 m) vybudoval bobr na hranicí katastru hluckého a boršického za prostory zmíněných chovných rybníků ZO MRS Hluk, přičemž délka stojící vody bobrovy přehrady k obci Boršice u Blatnice čítala několik stovek metrů.

Bumbác – divadelní spolek rozdávající radost

Divadelní spolek Bumbác se stal součástí kulturního života v Hluku. Za léta svého působení odehrál vynikající představení s mnoha malými i velkými herci. Jak šel čas, kdo stál na „prknech, co znamenají svět“ a jakými hrami nás pobavil, zavzpomínala režisérka Hanka Jackivová.

Na úplném počátku našeho divadelního spolku stál dětský dramatický kroužek při ZŠ Hluk. V té době jej navštěvovalo 21 dětí, soubor byl rozdělen na mladší a starší složku. Děti se zúčastňovaly nejrůznějších akcí nejen v Hluku, ale vyjížděly i do blízkého okolí. Zpestřovaly program na seniorských besedách, obyvatelům domu s pečovatelskou službou i lidem žijícím na charitní části, na hluckých hodech. Vystupovaly v programech pro základní školu i mateřskou školu, na Noci kostelů v Ostrožské Lhotě, na Dni dětí na Buchlově a pravidelně účinkovaly v Živém Betlémě před tvrzí.

Starší skupina dětí (J. Dohnalová, M. Ondrová, K. Pavková, K. Kožíková, V. Lenhartová, S. Kovalová, T. Prudíková, F. Borýsek, J. Holec, V. Janečka, J. Huráb) si zahrála své první velké divadlo – muzikál „Výtečníci“ na hluckých hodech v roce 2012. Vypomohli i dospělí herci (P. Žandovská, V. Holec, M. Kosorin a L. Dohnalová).

Mladší děti vystupovaly s příběhem ze „Slovácko sa nesúdí“. Mladí herci (R. Martiš, T. Kočí, M. Hrobař, M. Kožík, J. Hrabalík, A. Holec, A. Mahdalová, V. Michalčíková, M. Hrošíková, G. Schneiderová, S. Schneiderová, E. Jackivová, M. Mitáček, V. Mátlová, M. Mahdalová) tvořili až do svého odchodu na střední školy nadšený „základní kámen“ divadelního souboru Bumbác.

V roce 2014 se představili s hudební pohádkou „Ať žijí duchové“, kde si s nimi zahráli dospělí herci P. Žandovská, V. Holec, J. Remeň a poprvé M. Šuránek a J. Kotačka.

Premiéra další hudební pohádky na sebe nenechala dlouho čekat. V roce 2015 odehráli „Taneček přes dvě pekla“, kde k dospělým čertům přibyl J. Remeň. Další premiérou byla v roce 2017 „Škola základ života“, která byla divácky velmi úspěšná. Zde si naposled zahrály mladší děti, které časem vyrostly a většina z nich odešla na střední školu a na divadlo už nebyl čas. Soubor posílili T. Kotačková, J. Dohnalová, D. Nemášová, D. a Š. Králíkovi a K. Říhová.

V roce 2019 odehrál soubor (už jen ve složení dospělých herců) komedii „U nás v pravěku“. Poslední premiéra divadla – čtyři příběhy na motivy knihy „Slovácko sa nesúdí“, která byla plánovaná na duben, se z důvodu pandemie neuskutečnila. Náhradní termín je stanoven na 27. listopadu 2020. Stejně tak bylo odloženo divadélko nejmenších herců z dramaťáčku „Škrk do rži“, které se uskuteční v náhradním termínu v červnu.

Neocenitelnou pomocí byl a je pro náš soubor Radek Říha s jeho hudebními úpravami písniček. Nutno zmínit Štěpána Mitáčka, který vždy ochotně vypomohl se zvukovými efekty, a Honzu Mitáčka s ozvučením celého divadla. Naší dvorní „vizážistkou“ je Ájka Machalová a švadlenou Mařenka Pekarovičová. Představení by se neobešla bez zručných výrobců malebných kulis, jimiž jsou Jan Plaček a Jarek Žandovský. Závěrem zmiňovaná, ale o to významnější a nejdůležitější osobou souboru je Eliška Jackviová, výborná nápověda, která když chybí, jsou z toho všichni nemocní.

Bez těchto nadšených lidí v zázemí by naše divadlo opravdu nemohlo fungovat.

Hanka Jackivová a IMat

Drobné sakrální objekty v hlucké krajině

Nouzový stav a omezení volného pohybu osob v důsledku pandemie mohl být i výzvou pro každého z nás uspořádat si své myšlenky, uskutečnit dlouho odkládané plány.

Již více jak dva roky jsem chtěla čtenáře Hluckých novin seznámit s drobnými sakrálními objekty, které zdobí hluckou krajinu – vždy jsem si našla důvod, proč nemohu do přírody, abych památky vyfotila. Březnové utlumení společenského života přímo vybízelo k procházkám do okolí, k poznávání krajiny i vzpomínání na staré polní cesty. Právě v polích, lesích a na křižovatkách polních cest stojí drobné sakrální objekty, které jsou dokladem lidové zbožnosti.

V hlucké krajině nacházíme obrázky na stromech i barvotiskové obrázky a kříže, uvnitř obce potom kříže, sochy a boží muka. Kdy a proč vznikaly konkrétní objekty, už dnes stěží zjistíme, mnohdy vůbec ne – důvody vzniku mnohých z nich již dávno upadly v zapomnění. Naopak o některých z nich máme přesné informace, jiné jsou opředeny pověstmi. Tyto krajinné dominanty se stavěly na místech tragických událostí, nebo tam, kde se neštěstí mohlo stát, ale jako zázrakem k němu nedošlo; umísťovaly se i v blízkosti hromadných hrobů. Dříve se budovaly na usmíření sporu mezi sousedy nebo také jako pokání za spáchaný zločin. Nejčastěji vznikaly z úcty k Bohu, jak uvádí častý nápis „k větší cti a chvále Boží“, a také jako projev poděkování za boží ochranu či uzdravení blízkých a příbuzných.

1. **Litinový kříž se zděným soklem při polní cestě do Širokých polí** pochází z roku 1911. Dali jej přestavět manželé Tomáš a Kateřina Sadílkovi. V roce 2018 opraven iniciativou města. (GPS: 48°58‘43.1“N 17°30‘45.9“E).
2. **Dřevěný kříž v Širokém poli** vystavěný v roce 2016 na místě starého, dávno zaniklého kříže při cestě na sv. Antonínek. Jsou zde dřevěná boží muka se sochou sv. Antonína, vysazeny dvě břízy a umístěna lavička. (GPS: 48°58‘06.9“N 17°30‘12.4“E).
3. **Obrázek Svaté rodiny** v lokalitě pod Kobylicí nese v jeho úpatí dřevěné stojky letopočet 2015. Jsou zde vysazeny 2 lípy a zabudována lavička k odpočinku a rozjímání. (GPS: 48°57‘21.1“N 17°32‘03.3“E).
4. **Obrázek P. Marie** v lokalitě Na Lúkách (tam kde se spojuje Panská louka a louka dolní) po levé straně směr cyklostezky do Blatničky. (48°57‘49.8“N 17°32‘15.7“E).
5. **Obrázek sv. Antonína** u cyklostezky na Blatničku. V jeho okolí vysazeny dvě túje. (GPS: 48°57‘49.8“N 17°32‘15.7“E).
6. **Kaplička pod Babíma horama** – barokní poklona. Dle tradice je postavena na místě údajné bitvy v roce 1421. V roce 2002 byla prohlášena kulturní památkou. Naposled byla opravena nákladem města v roce 2017. (GPS: 48°57‘29.6“N 17°33‘04.2“E).
7. **Dřevěný kříž** u silnice na Babích horách. Postavil ho na svém pozemku hlucký varhaník Jan Procházka. Vyzývá k modlitbě a stojí zde možná i jako symbol těžkého lidského údělu.
8. **U Andělíčka** – obrázek andělíčka v trati Pastviska v blízkosti solární elektrárny při cyklostezce směr Dolní Němčí. (GPS: 48°58‘35.9“N 17°32‘37.3“E).
9. **Kamenný kříž na Šefranici** stojí v místech někdejšího cholerového hřbitova. Epidemie této zhoubné nemoci postihla Hluk ve třicátých letech 19. století hned dvakrát po sobě. Poprvé v roce 1831 a farní kronika uvádí, že během osmi týdnů tehdy zemřelo 88 lidí. Druhé epidemii, trvající stejnou dobu, v roce 1838 podlehlo 280 Hlučanů. Velké množství mrtvých nedokázal hřbitov u kostela pojmout a tak se začalo pohřbívat v polní trati Šefranice. Na památku zemřelých tam byl vztyčen nejprve dřevěný, později pak kamenný kříž historizujícího slohu. Ten nechala na své náklady postavit Rolnická záložna v Hluku a vysvěcen byl 14. srpna 1903. V roce 2018 opraven iniciativou města. (GPS: 48°59‘28.3“N 17°32‘02.0“E).
10. **Kamenný kříž na „hraničkách“** se nachází nedaleko od Šefranice, přesně na hranici hluckého a vlčnovského katastru.
11. **Litinový kříž u Starých hor** stojí na rozcestí dvou polních cest, kolem kříže rostou tři stromy. (GPS: 48°59‘45.1“N 17°31‘35.0“E).
12. **Kamenný kříž** zhotovený kameníkem Gregorem z Uherského Brodu z roku 1925 **v trati Čtvrtě** věnovala Anna Pavlasová. V roce 2018 opraven iniciativou města. (GPS: 48°59‘46.2“N 17°31‘16.9“E).
13. **Litinový kříž v Liščích horách** byl renovován v roce 2009. V jeho okolí jsou vysazeny túje a umístěna lavička. Kdo usedne, nebude litovat, nabízí krásný výhled na Hluk. (GPS: 49°00‘08.3“N 17°30‘49.5“E).
14. **Kamenný kříž v Žabincích,** renovovaný v roce 1956, byl vybudován nákladem sourozenců Jana a Marie Nemravových místo starého železného kříže, vyvráceného nákladním autem. V roce 2018 opraven iniciativou města.
15. **Kamenný kříž na rozcestí za Hlukem** u křižovatky Dolní Němčí – Vlčnov. Původní podstavec pochází z barokního období, je datován rytým letopočtem 1780. Původní kříž byl zničen a v roce 1922 ho nahradil kříž současný. Kříž byl opraven iniciativou města v roce 2016.
16. **Kamenný kříž v areálu pana Trubačíka** na Babí hoře vysvěcený v roce 2017.
17. **Kamenný kříž** nad přehradou **v trati Dílce** pořídila v roce 1948 rodina Mitáčkova a Kateřina Podlasová. Na kamenném podstavci je vyryt nápis „Já jsem cesta, pravda a život, nikdo nepřichází k otci, než skrze mne.“ (GPS: 48°58‘30.667“N 17°32‘6.789“E).
18. **Kamenný kříž v Boršické ulici** zhotovil uherskobrodský kameník Gregor. Pořízen byl nákladem Bratrstva sv. Růžence s pomocí dobročinných občanů v roce 1928. Kříž byl opraven iniciativou města v roce 2016.
19. **Boží muka na Činčavě** byla zhotovena v roce 2015 nákladem manželů Marie a Josefa Lekešových. Muka zdobí reliéfy akademického sochaře Radima Hankeho.

U zrodu myšlenky postavit je, byly bolestné vzpomínky na událost konce II. světové války. V noci z 25. na 26. dubna 1945 se ustupující německá armáda rozhodla zlikvidovat v Hluku dva silniční mosty, a to v Boršické ulici přes potok Okluky a malý most na Činčavě, přímo před domem č. p. 91, kde bydlela rodina Jana a Anny Hájkových. Výbuch zničil nejen most, ale i Hájkův dům. Hrůzu z té poslední válečné noci a ztrátu svého rodného domu pociťovala asi nejvíce nejstarší Hájkova dcera Marie. Otec tehdy s podporou rodiny a spoluobčanů dům znovu vystavěl, ale pak onemocněl a brzy zemřel. Když později zemřela i jeho manželka, byl celý dům i se zahradou Městským úřadem Hluk vykoupen, aby na tomto místě mohla být vybudována pěší stezka spojující Hlavní ulici s oblastí Vyšehradu a Zabartoníčí.

20. **Kamenný kříž na hřbitově** zhotovil Ernst Melnitzký v poslední čtvrtině 19. století. Vpředu na soklu kříže je umístěna pamětní deska kněze Ingnáce Černíka. Kříž opraven v roce 2015 za výrazného přispění manželů Anny a Václava Hájkových.
21. **Kříž na křižovatce ulic Antonínská a Novoveská** (Lán). Barokní kamenný sokl rustikálního charakteru pochází z roku 1781, na něj navazuje historizující kříž, který byl postaven na památku založení požárního sboru v Hluku. (Hasičský sbor vznikl 30. července 1879.) Ozdoby na kříži se v průběhu let v drobných detailech měnily při opravách, které zpravidla prováděli hlučtí zedníci. Ti se bohužel opakovaně dopouštěli té chyby, že kříž natírali syntetickými barvami. Pískovcový materiál tak nedýchal, drželo se v něm vlhko a začal se drolit. Rozsáhlejší opravy a odborného zrestaurování se dočkal v roce 2016 iniciativou města, které využilo dotačního titulu.
22. **Socha P. Marie na Husí hoře** byla původně pořízena nákladem Rolnické záložny v Hluku v roce 1894 a pochází z dílny sochaře a kameníka Jana Cingroše. Rozvojem automobilového průmyslu byla socha mnohokrát poškozena. Při nehodě z podzimu roku 1997 byla ovšem socha rozbita na několik kusů. Hlavu světice si odnesl někdo zřejmě jako suvenýr. Péčí a zájmem dobrých lidí se podařilo sochu obnovit. Proto byla v roce 1998 nahrazena sochou novou (pro jistotu o několik desítek metrů dál od kritické zatáčky), z té původní zůstal pouze kamenný podstavec. V neděli 31. května 1998 byla slavnostně posvěcena.
23. **Socha sv. Antonína Paduánského** pod Husí horou postavená v roce 1948. Podnět k jejímu pořízení dala rodina Říhova, která přispěla větším obnosem, zbývající část byla získána sbírkou mezi občany. Sochu vytvořilo Chrámové družstvo Pelhřimov. V roce 2016 restaurována a opravena iniciativou města.
24. **Socha P. Marie v Žabincích** pod Vinnýma hůrama byla v roce 2000 zničena autohavárií.

V mariánském roce 1953 na tomto místě postavil pan Bartoň z Hradišťské ulice sochu Panny Marie a u ní vykopal rybníček, kterým měla protékat voda a pohánět hrací stroj s mariánskou písní. Celá akce proběhla bez povolení komunistických úřadů, které náboženskou víru tvrdě pronásledovaly.

V roce 1955 přišel na faru od krajského národního výboru příkaz, aby jáma v Žabincoch udělaná, byla ihned zaházená a pozemek aby byl uveden do původního stavu. Za včasné vykonání tohoto nařízení činili osobně zodpovědného tehdejšího hluckého kněze P. Josefa Popelku. Na jeho prosbu se sebralo několik Hlučanů a ti jámu, která měla být mariánským rybníčkem, zaházeli. Také kapličku musel pan Bartoň po opakovaných domluvách důstojného pána rozebrat. Socha Panny Marie tam ovšem zůstala ještě dlouhá léta. Rozbilo ji až auto, které nezvládlo zatáčku. V poslední době vznikla myšlenka mariánskou sochu sem znovu umístit. Má zde totiž vést cyklostezka do Kunovic.

U žádné z těchto dominant, které souzní s krajinou, bychom se nemohli poklonit a rozjímat, kdyby neexistovali lidé, kteří se o ně s láskou starají nebo budují nové. Ať už z úcty k předkům, z nitra své víry nebo z jiných důvodů nezištně opravují samotné objekty a upravují okolí, aby se kolemjdoucí mohli zastavit, modlit se, rozjímat a kochat se krajinou. Vám všem náleží velké poděkování.

Iveta Mátlová a Marie Plačková

Děkuji hlucké kronikářce Marii Plačkové za poskytnutí podrobnějších informací ke konkrétním sakrálním objektům.

Literatura:

RAŠTICOVÁ, Blanka. Drobné sakrální stavby. In: BŘEČKA, Jan et al. *Hluk: dějiny města.* Vyd. 1. Hluk: Město Hluk, 2011, s. 574–576. 735 s. ISBN 978-80-254-9705-0.

FLORIÁNOVÁ, Olga. Drobné sakrální objekty na Horňácku a v okolí Strážnice. II., Typologie a obecná charakteristika. *Malovaný kraj* 39, 2003, č. 2, s. 16–17.

Hluk padesátiletým městem

29. dubna uplynulo přesně 50 let, kdy bylo městečko Hluk povýšeno na město. Statut města byl Hluku udělen na žádost místního národního výboru.

Slavnostní předání jmenovací listiny se uskutečnilo na Dolňáckých slavnostech. Regionální noviny Slovácká jiskra o této události informovaly v roce 1970 hned v několika číslech.

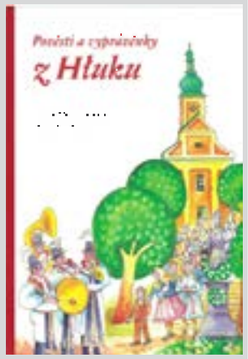
„Předseda Místního národního výboru Josef Kašpara přijal z rukou dr. M. Pavluse z jihomoravského KNV rozhodnutí pléna, jímž se uděluje obci statut města. Za ONV promluvil tajemník A. Pospíšil, který popřál občanům nového města mnoho dalších budovatelských úspěchů. Mezi přítomnými byla rovněž poslankyně FS B. Machačová-Dostálová, spisovatel F. Kožík a další hosté.“

Hluk městem

Slavné dny bude prožívat obec Hluk. V pondělí 14. června jí totiž zástupce Jihomoravského KNV udělí statut města. Hluk měl již dávno v historii městská privilegia, která mu udělil r. 1525 král Ludvík Jagellonský. A letos rada KNV schválila Hluku statut města. Tento slavnostní okamžik bude součástí jízdy králů a Dolňáckých slavností písní a tanců ve dnech 13.–14. června.

Pověsti a vyprávěnky z Hluku

Za ukrytým pokladem, tajemnou hluckou vodou, vodníky, čarodějnicemi i bohyněmi se vydala hlucká kronikářka Marie Plačková. Do své nové knihy sesbírala pověsti, které se po staletí vyprávěli v Hluku. Aby neupadly v zapomnění nejen samotné příběhy, ale také dialekt, jsou všechny převyprávěny do hluckého nářečí. Text doprovází poetické ilustrace Františka Pavlici.

Kniha bude slavnostně pokřtěna o svatovavřineckých hodech v sobotu 7. srpna 2020. Již nyní je možné ji zakoupit v Městském informačním centru v Hluku.

IMat

Hlučané v pohraničí II.

Rodina Matěje Kupce

Matěj Kupec (1916–1962), vyučený malíř ve Vídni, byl také jedním z Hlučanů, který se vydal osídlovat pohraničí do Suché Rudné. Toto psaní je pro mě hodně emotivní, jelikož se jedná o moji rodinu z manželčiny strany. Stejný domek jako ostatní, hospodářské budovy, mlatevňa, k tomu koně a krávy po Němcích dostal i Matěj Kupec. Navíc 10 ha půdy, které se musely obdělávat. K tomu byl ještě pan Matěj svobodný a potřeboval někoho, kdo by mu pomohl. Byla to velká náhoda, že se k němu dostala holka z rusko-česko-maďarského pomezí, tehdy ještě slečna Irena Beczová (1929–2014). Jak se sem, kde lišky dávaly dobrou noc, slečna Beczová dostala? Tak jako vše je dílem náhody. Do míst, kde rodina v Kapušanských Klačanech bydlela, přijel rodák z tohoto místa, který byl už v pohraničí zabydlený. Dojel navštívit rodinu a také zjistit, zda by zde nenašel někoho na výpomoc, za svoji družku – Polku, která byla delší dobu nemocná. Je potřeba se vžít do situace, jaká v tomto prostoru na hranicích tří států byla na konci války. Fronta se neustále měnila, jednou měli navrch Němci, podruhé zase Rusové. Tak to procházelo několikrát. Už tak chudý kraj trpěl, válka ho zpustošila, takže moc věcí na výběr nebylo. Nejvíce odvážná Irena se přihlásila, že to půjde zkusit. Když však Irena do Sudet dojela, velmi brzy se Polka uzdravila. Práce však bylo v pohraničí dost. A právě pan Matěj potřeboval někoho do domácnosti a do hospodářství. Práce jim šla od ruky a také se do sebe zahleděli natolik, že se brzy sebrali. Nakonec měli spolu 4 děti: Jindru, Helenu, Josefa (zemřel) a Irenu. Další pomoc do kuchyně a hospodářství potřebovali u Janyšků na pile. Irena byla dobrý organizátor a povolala svoji starší sestru Marii (1926–2003). Jak se dostala do pohraničí nejmladší sestra Ireny Anna (1930)? Ta jela na svatbu Ireně, a protože práce na hospodářství rodiny Matěje Kupce bylo hodně, zůstala tam pomáhat. Mezitím si nejstarší sestra Marie vzala za manžela Františka Bachánka (1922–1990). Jak to, že se to tak rychle všechno seběhlo? Marii seznámil s Františkem jeho bratranec a jmenovec, František Bachánek (1923–1984), u kterého byl na návštěvě. Půl roku se spolu znali a byla z toho svatba. Rodina Bachánkova měla v Hluku celkem cca 5 ha půdy, doma koně, krávy, prasata, drůbež a k tomu byli rodiče nemocni. Když zemřela matka, svatba byla vysvobozením. Domácnost musel někdo vést. Nakonec měli Bachánkovi tři holky: Marii (1948), Janu (1952) a Ludmilu (1953). Po svatbě Ireny se Anna odstěhovala za Marií do Hluku a tady si našla svého manžela Josefa Jelénka (1922–1999). Nápadníků bylo hodně, ale jediný vyvolený zůstal Josef. Měli spolu tři děti, Annu, Josefa (zemřel) a Petra. Protože pocházeli z kraje, kde se mísila slovenština, ukrajinština a maďarština, tak jejich řeči v Hluku málo rozuměli a říkali jim Maďarky, i přesto, že národnosti byly slovenské. Tak skončil příběh lidí, kteří byli spjati s pohraničím, protože to bylo místo, které bylo v jejich životě hodně osudové. Hlučanky zůstaly až dosud, i přesto, že Irena žila několik let v Kanadě.

Jaroslav Vávra s Františkem Kožíkem

I v dalších letech udržovali František a Josef spojení s Matějem. Občas, možná jednou za rok, se vydali na dalekou cestu z Hluku do Suché Rudné, kde stahovali dřevo a vozili ho na nádraží do Světlé Hory. Rodina Kupcova se přestěhovala do Hluku v roce 1956. Přece jen Hluk své rodáky přitahoval.

Jaroslav a Božena Vávrovi ve Vrbně

Další rodina, o které budu psát, je rodina Vávrova, konkrétně Jaroslav a Božena Vávrovi. Informace mně podali Antonín a Jitka Bachanovi (Jitka je adoptovaná dcera rodiny Vávrové). Jaroslav se narodil v roce 1919 rodičům Janovi (1880–1944) a matce Marii – rozené Pokorné (1889–1949). Jara měl pět sourozenců. Nejstarší byla Helena (1906), další byla Anna (1908). Ta si v době, kdy na to měla roky, vzala cukráře Borýska potom, když panu Borýskovi první žena zemřela. Další už byli kluci, a to Miloš (1910), Zdeněk (1914) a Ladislav (1916). Rodina Vávrova se hodně stěhovala, protože otec býval vedoucím statku. Proto Jara chodil na ekonomickou školu do Brna, jelikož rodina bydlela v Blažejovicích u Brna, kde měl otec svoji práci. Za války byl Jara na nucených pracích na dnešním území Polska, kde dělal ve zbrojní továrně. Odsud v roce 1944 zběhl a vrátil se do Hluku. Jedním z důvodů bylo i to, že zde měl snoubenku Boženu Mitáčkovou-Kalósovou. V této době byl otec Boženy váženým občanem, proto zde Jara pod jeho ochranou mohl hrávat i fotbal. Jeho spoluhráči byli Blaha – Čagan, Podlas – Kotě, Konečný – Zobek, Tonik Šimčík, Žufan a další.

V roce 1946 odešli Vávrovi do pohraničí, konkrétně do města Vrbna. Tady se nastěhovali do domu, kde byl také obchod s textilem po odešlé německé rodině. Paní Božena zde dělala vedoucí, Jara dělal inspektora prodejen na Bruntálsku. Po roce 1948 však byla prodejna zestátněna, ale paní Božena zde pracovala až do důchodu.

Když se v Bruntále postavila fabrika Lisovna nových hmot, přešel Jara pracovat jako nákupčí do továrny. Rodina byla ve městě hodně aktivní. Do pohraničí šlo vždycky více peněz, takže pro sport a kulturu zde byly dobré časy. Jara jako fotbalista trénoval první mužstvo. Podmínky pro sport byly slušné, protože se k fabrice postavily byty, na což se dobře lákali mladí lidé. Jara přivedl do Bruntálu výborného fotbalistu z Dolního Němčí Ludvu Gála, který zde bydlel a hrál nějakou dobu. Jeho přestup zpět na jižní Moravu, do Veselí nad Moravou, byl pak zhodnocen nadstandardně. Jara chtěl také do Vrbna přivést Jožu Bachana, ale tady z přesunu do pohraničí sešlo. Jaru hodně ovlivňoval i tchán Vávra Mitáček, pro něhož byl folklór vším. Proto spolu se svojí ženou a dalšími lidmi ze Slovácka založili folklórní soubor. Pořídili kroje z Hluku a Jara také často zval do Vrbna pár muzikantů, aby to pro členy souboru bylo atraktivní tančit při opravdové cimbálovce a také proto, aby přilákali více zájemců. Vrbenská fabrika měla družbu s jedním podnikem v Polsku. A právě tady vyjednal Jara pro náš soubor Dolňácko dva výjezdy do Polska. Spalo se u jezer blízko města Nysa. Krásná příroda a také starostlivost pořadatelů připravili našemu souboru velmi příjemný zážitek. Vystupovalo se vždycky v nějakém areálu, ale hrála se také taneční zábava. V roce 1979, to bylo v době, kdy Jara odešel do důchodu, se přestěhovala rodina do Hluku. Přestavěli si dům č. 22 ke svému bydlení, aby si mohli užívat důchodu. Je potřeba vzpomenout i krásnou slováckou

Obchod ve Vrbně

jizbu, kterou tchán Vávřin zbudoval pro své potěšení a také potěšení jiných. Co tam bylo hostů, kolik schůzí se zde konalo. Když byly slavnosti, tak vzácní hosté nechodili na tvrz, ale jejich první zastávka byla u Mitáčků v jizbě. Stálo to hodně starostí a také peněz, protože vždycky muselo být nachystané. Jara chodíval denně za Zdenů Křivákovým do kanceláře na tvrzi, kde se kuly plány na další akce. Jara byl i můj kamarád, přestože věkový rozdíl byl 27 let. Nyní bydlí na domě č. 22 rodina Bachanova, adoptovaná dcera Jitka si vzala za manžela známého hluckého muzikanta Tondu Bachana. Jara i jeho žena Božena patřili ve Vrbně k váženým občanům.

Antonín Zlínský

Tělovýchova v Hluku v roce 2020 slaví 100 let

Již několik let před 1. světovou válkou bylo pomýšleno na založení Sokola v Hluku. Nebylo to však možné, protože ti, kteří chápali význam „Sokol“, byli v Hluku pouze hosty. Bída je vyhnala za prací do světa, protože Hluk byla pouhá zemědělská obec a nemohla tyto nadšence uživit. Přicházeli domů do Hluku jen na chvíli, a to na svátky, k odvodu, na jízdu králů či hody, ale odcházeli vždy nepochopeni. Až přišel 28. říjen 1918 a způsobil zde velký převrat. Rakousko je propustilo z práce a vyhnalo cizince za hranice. Chlapci přišli domů a vzpomínali na Sokol. Z těchto důvodů pořídili a postavili členové učitelského sboru v zahradě u Svadbíků domácím mistrem zhotovená bradla a hrazdu. Účelem bylo přimět lidi ke cvičení a posléze založit nějakou tělovýchovnou jednotu. A dařilo se jim tak dobře, že v únoru 1920 mohlo být přistoupeno k založení Sokola v Hluku. Za tímto účelem navázali styk se Sokolskou jednotou v Uherském Ostrohu bratři Karel Burián a Ferdinand Vláčil. Na neděli 29. února 1920 byla svolána ustavující valná hromada, na níž byl zvolen první výbor Sokola hluckého.

V říjnu 1920 si Sokol pronajal od správy velkostatku tak zvaný Barák, jak se tehdy říkalo ubytovně sezónních dělníků na statku. Tento barák stál na místě dnešní

sokolovny. Spolková místnost však byla v hostinci u Kravačků. Na členské schůzi konané dne 24. srpna 1920 bylo učiněno rozhodnutí, že první cvičení bude 5. září 1920, v případě nepříznivého počasí pak 8. září. Bohužel, 5. září se cvičení nemohlo konat, jelikož déšť kropil Hluk už od večera předešlého dne. Když pak 8. září odpoledne před třetí hodinou odpolední se ozývala od Uherského Ostrohu veselá pochodová píseň, spadly z pořadatelů veškeré starosti. Přijeli a přišli bratři a sestry z Uherského Ostrohu, Uherského Brodu, Vlčnova a Blatnice. Celková účast v kroji byla 53 bratří, cvičících pak bylo 62 bratrů, 30 žen, 61 dorostenek, 47 žáků a 12 žaček. Jásavá červeň košil slušného počtu čtyřstupů byla něčím u nás dosud nevídaným zážitkem, kromě památného 28. října 1918. Bratři z okolí nám právem záviděli místo, které bylo zvoleno za cvičiště. Bylo to na louce, která by s úspěchem snesla porovnání s Letenskou plání v Praze. Ovšem jen do rozlohy, nikoliv v počtu cvičících a návštěvníků. Skoro za tmy se rozcházeli a rozjížděli na vozech naši hosté domů, doprovázeni srdečným NAZDAR. Výsledek, jak morální, tak i finanční, byl znamenitý. Čistý výtěžek 3 253 Kč se získal i přesto, že cvičení bylo silně ohroženo nestálým počasím od začátku až do konce. Sokoli dokázali, že se nenamáhali nadarmo (dle zápisu prvního starosty Leopolda Gintera). V tomto roce pak byla zakoupena řádná hrazda, bradla a žíněnka a cvičení se přeneslo do baráku.

V roce 1921 byl starostou Jakub Krejčí, místostarosta Karel Burián, náčelník Oldřich Šulc, náčelnice Pipalová a vzdělavatel Anna Pokorná. V roce 1922 byl starosta Karel Burián, 1923 Jan Mitáček, 1924 Jan Mitáček, 1925 Zdeněk Pokorný, 1926 Zdeněk Pokorný, 1927 Zdeněk Pokorný, 1928 Zdeněk Pokorný, 1929 Karel Burián, 1931 Karel Burián, 1932 Karel Burián a v roce 1933 Egon Penk. V roce 1932 byl založen fotbalový klub SK Hluk a tím v Hluku přibylo hodně dalších funkcionářů.

V roce 1921 byl zakoupen pozemek od správy velkostatku vedle Chmelnice až po hřbitov o výměře 4,5 míry. Každý člen musel odpracovat 10 hodin, nebo zaplatit 2 Kč za hodinu. Na oslavu 100. výročí narození K. H. Borovského a k výročí upálení Jana Husa svolal Sokol manifestaci na náměstí, kde došlo ke slovní potyčce s Orly.

Do roku 1922 byl Sokol pobočkou Sokola v Uherském Ostrohu. V tomto roce bylo župou potvrzeno osamostatnění. Pozemek na Chmelnici byl upraven natolik, že byl užíván i školou, za což školní rada platila Sokolu ročně 20 Kč.

V roce 1923 zaplatil Sokol správě Lichtenštejnském statku 10.000 Kč za barák. Hospodářem baráku byl ustanoven Jan Malůš, který zde i bydlel.

V roce 1924 se provedly větší úpravy baráku a také se postavila kabina pro promítání kina. S promítáním kina začal v Hluku hodinář Špacír, který vlastnil aparaturu a měl se Sokolem smlouvu. V sále byla postavena stálá scéna. Oponu s námětem Libuše věštící slávu Prahy namaloval učitel Slavík. Barák začal nést jméno sokolovna. V tomto roce byla založena sokolská šmidcovská muzika.

To je pár postřehů ze začátku tělovýchovy v Hluku. Sokol se pak potýkal s finančními problémy, ale duch Sokola a cvičení stále přetrvával až do roku 1948.

Antonín Zlínský a Otakar Konečný

Ráno, když slunce zemi navštívilo, Tvoje srdce se navždy zastavilo. To, že čas rány hojí, je jen pouhé zdání, stále je v srdci bolest a vzpomínání.
Dne 21. května 2020 jsme vzpomněli první výročí, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička, dcera a sestra, **paní Drahomíra Klabačková**. Děkujeme všem, kdo s námi vzpomenete. Rodina Frija, Kolaříkova a Klabačkova.

Dne 4. května 2020 uplynul jeden rok, co nás navždy opustil náš manžel, tatínek a dědeček, **pan Jindřich Širůček**. S láskou a úctou vzpomínají manželka, dcery Marie a Štěpánka a syn Pavel s rodinami.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal. Jen láska, úcta a vzpomínky v našich srdcích zůstávají dál.
Dne 15. června 2020 jsme vzpomněli 15. smutné výročí, co nás opustil náš milovaný tatínek, **pan Stanislav Anjel**. Za tichou vzpomínku děkuje syn Stanislav s rodinou.

Žádný čas není tak dlouhý, aby nám dal zapomenout.
Dne 2. června 2020 by se dožila 100 let naše milá maminka, babička, prababička a praprababička, **paní Antonína Pospíšková**. S láskou vzpomínají děti.

Kdo v srdcích žije, neumírá.
Dne 28. července 2020 uplyne 2. smutné výročí od úmrtí naší maminky, **paní Marie Huspeninové.**
Dne 24. června 2020 uplyne 17 let, kdy nás navždy opustil náš tatínek, **pan Jaroslav Huspenina.**
S láskou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují dcery Marie a Jaroslava s rodinami.

Kdo v srdcích žije, neumírá.
Dne 28. června 2020 vzpomeneme 24. výročí úmrtí **paní Marty Slavíkové.**
Za tichou vzpomínku děkují manžel, syn Stanislav s rodinou, syn Dušan a sestra Marie s rodinou.

Už je to 30 let, co nás opustil otec, dědeček a pradědeček, **pan František Achilles**.
Děkujeme všem, kteří vzpomenou s námi. Děti s rodinami.

Hřbitov je smutná zahrada, kde tiše ptáci pějí, své nejdražší zde člověk ukládá a vzpomínky se vrací.
Dne 25. května 2020 jsme vzpomněli 20. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka a dědečka, **pana Josefa Soukeníka** z Hluku. Za vzpomínku děkuje manželka a děti s rodinami.

Již čtyři roky spíš svůj tichý sen, hrob tmavý je tvým druhým domovem. Tvůj hlas se ztratil, Tvůj úsměv vítr vzal, mně na Tebe jen bolest a vzpomínky zanechal.
Dne 22. července, v den Tvého úmrtí, s láskou vzpomeneme na mého manžela, tatínka a dědečka, **pana Jaroslava Rybnikáře**. Děkujeme za vzpomínku s námi.

9. ledna 2020 jsme vzpomněli 3. výročí úmrtí **pana Josefa Macka** a současně 5. ledna jeho nedožitých 86 let.
18. ledna 2020 jsme vzpomněli 11. výročí úmrtí **paní Josefy Mackové** a současně 20. února jejích nedožitých 85 let.
Vzpomínají synové Jiří a Ivo s rodinami.

20. února 2020 jsme vzpomněli 20. výročí úmrtí **pana Josefa Macka ml.** A současně 14. ledna jeho nedožitých 61 let.
Vzpomínají bratři Jiří a Ivo s rodinami.

Dne 13. června 2020 jsme vzpomněli 8. smutné výročí, kdy nás náhle opustila drahá manželka, maminka a babička, **paní Marie Machová**. Všem, kteří ji znali a vzpomenou s námi, děkují manžel, synové Tomáš, Martin a Pavel s rodinami.

Kdo v srdcích žije, neumírá.
Dne 1. srpna 2020 vzpomeneme nedožitých 100 let našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Františka Míška**. Všem, kteří ho znali a vzpomenou s námi, děkuje dcera s rodinou.

Smutný je domov, prázdno je v něm, cestička k hřbitovu zůstala jen.
Dne 27. července 2020 vzpomeneme 1. smutné výročí, co nám odešel manžel, tatínek a dědeček, **pan František Štefaník** z Hluku. Za tichou vzpomínku všem, kdo jste ho znali, děkují manželka, syn a dcera s rodinou.

BLAHOPŘÁNÍ

Jistě si vzpomenete, kdy jste si řekli poprvé vaše ANO. Možná dávno zdá se, ale důkazem vaší lásky je to, že jste tu dnes s námi, že jste stále spolu, že jste tolik společně zvládli a že pomáháte i nám. Vám patří srdečná gratulace, srdečné díky za to, co jste společně dokázali. Přejeme vám, nechť vám život stále přináší jen to krásné. Nejsou tolik důležité věcné dary, ale smysl pro to vzájemně si naslouchat, podporovat se, zvládat neduhy a trápení, pohladit milým slůvkem a společně si povídat o čemkoliv a tím si tak dokázat, že ač už tak dlouhou dobu, přece je stále krásné být si na blízku a mít se rádi. Dne 11. dubna 2020 oslavili 50. výročí svatby **manželé Marie a Zdeněk Šumberovi**. K výročí vaší zlaté svatby z celého srdce blahopřejí dcery Monika, Daniela, syn Zdeněk a vnoučata.

Dne 11. července 2020 oslaví 90 let naše maminka, babička a prababička, **paní Anna Jelénková**. Ke krásnému jubileu přejeme hodně zdraví a Boží ochranu do dalších let.
Milá maminko, děkujeme za všechnu obětavost a lásku. Dcera Anna s rodinou, syn Petr s rodinou, Marek, Markéta a ostatní vnoučata a pravnoučata.

Svatovavřinecké hody – předběžný program

Sobotní hodový program se ponese v duchu oslav 50 let jmenování Hluku městem. Nedělní program bude věnován 20. výročí skupiny Western.

Pátek – 7. 8.
Mše sv. Za padlé a oběti válek u kapličky na Babí hoře
Výstava „Zrcadlení Hluku“
Vystoupení skupiny Fragment v parku u tvrze
Beseda u cimbálu s CM Ohnica (památkové domky)

Sobota – 8. 8.
Košt vína (nádvoří tvrze) s CM Babica
Šavle a písně (vlastivědná procházka okolím Hluku s V. Šáchou)
Křest knihy M. Plačkové „Pověsti a vyprávěnky z Hluku“
Slavnostní proslovy k výročí 50 let jmenování Hluku městem
Lucie Rybnikářová a cimbálová muzika
Hudební vystoupení

Neděle – 9. 8.
Hodová mše v kostele sv. Vavřince, hlavní celebrant P. Vojtěch Radoch
Michal Tučný revival
Taneční vystoupení skupiny La Quadrilla
Hudební vystoupení skupiny Western

Dominanty v hlucké krajině II.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

Text k fotografiím na str. 20–21.

Foto: IMat

Z přírodovědné exkurze

Tolita lékařská

Modřenec chocholatý

Rozrazil ožankový

Kosatec různobarvý

Jarní Hluk

Růže galská

Kosatec trávovitý *Foto: ICM*

Jarní Hluk. Foto: Ludvík Lečbych